Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کـتـاب نـوم:محرم الحرام او د کربلا شهیدان

لیکوال :: علامه محمد معین الدین أبوالفضل

خـــپـرونـکـــی: بېنوا انټرنیټ پاڼه

د چاپ ټول حقوق له لیکوال او بېنوا پاڼې سره خوندي دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محرم الحرام او د کربلا شهیدان

بسمه تعالی !!

محترمو ورونو ! په دې لړۍ کښې به وتاسي محترمو ته د �أشهرالحرم �یعني د حرامو یا حرمت والا میاشتوبیان ، او د محرم الحرام د میاشتي فضیلت او د � عاشوراَء� په ورځ کښې د طاعت او عبادت فضیلتونه ، او دارنګه د عاشوراَء په ورځ کښي تاریخي پیښي او بالآخره د کربلا د شهیدانو په اړه په زړه پوري معلوماتونه تقدیم کړه سي

البته په دغه لومړۍ برخه کښي به و تاسي محترمو ته د حرامو میاشتواو خصوصًا د محرم الحرام د میاشتي په باره کښي په مختصر ډول تفصیل وړاندي کړ سي.

الله (جل جلاله) په قرآنکریم کښي فرمایلي دي:

إن عدة الشهورِ عندَ اللهِ اثنی عشرَ شهرًا في کتابِ اللهِ (الی قوله تعالی) منها أربعة حرم.

یعني : بېشکه شمیر د میاشتو ، په نزد د الله تعالی (چي نوشته دئ په لوح محفوظ کښي) دوولس میاشتي دي .

یعني ټول قمري کال دوولس میاشتي دئ ، چي له دغو دوولسو میاشتو څخه څلور میاشتي حرامي ، یا د حرمت والا میاشتي دي ، چي په عربي لُغت کښي د دغو دوولسو میاشتو نومونه په دې ترتیب دي:

مُحَرَّم ، صَفَر ، رَبِیعُ الأول ، ربیع الآخر ، جِمَادي الأولی ، جمادي الأخری ، رَجَب ، شُعبان ، رمضان ، شوال ، ذوالقعدة ، ذوالحجة.

لکه چي یوه عالِم په فارسي بیتو کښي په دې ډول دغه نومونه ذکر کړیدي ، رباعي:

از محرم چو گذشتي چي بود مــاه صفر

بعد از وَی دوربیـــــع و دو جــمیدِ دگـــر

پس رَجَب باشد وشعبان رمضان وشوال

باز ذوالقعدة و ذوالحجة شد اثـــنی عـشر.

او د رومیانو په ژبه یې نومونه په دې ډول دي :

تشرینِ اول ، تشرین ثاني ، کانون اول ، کانون ثاني ، شَبات ، ادار ، نَیسان ، ایار ، حَذیران ، تموز ، آب ، ایاوَل.

په فارسي زبان یې نومونه په دې شرحه دي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردين ، اردِبهشت ، خرداد ، تير ، مرداد ، شهريور ، مِهر ، آبان ، آذر ، دِې ، بهمن،اسفندارمز .

او حرامي مياشتي له دغو دوولسو څخه څلور مياشتي دي ، چي رجَب ، ذوالقعدة ، ذوالحجة او د محرم الحرام مياشت ده.

و دغو څلورو مياشتو ته په دې وجه � أشهرِ حُرُم � يعني حرامي مياشتي و يلي كيږي چي يو خو تر إسلام په له مخه دورو كښي او د جاهليت په زمانه كښي عربو د يوه او بل و مال او و نفس ته تعرض كول په دغو څلورو مياشتو كښي حرام باله ، سره له دې چي غلا ، ډاكه ، لوټ ، قطع اوشكونه د لاري ، ناروا قتل ، يو پر بل باندي ظلم او تيرئ ددوی له إفتخاري عنعناتو څخه ول ، خو چي كله به په دخو حرامو مياشتو كښي يوه مياشت رابره سوه نو بيا به دوی ل دغو ټولو كارو څخه لاس اخستئ او ددغي مياشتي عزت او إحترام بې كاوئ.

كله چي د إسلام دور راغلئ نو په إسلام كښي هم تر ډيري مودې پوري ددغو څلورو مياشتو إحترام او عزت كيدئ ، او مسلمانان په دې سره له الــهي لوري څخه مأمور سوي وو چي په دغو مياشتو كښي به دوی ابتداء په جنګ له كافرانو سره نكوي .

علماوو په دې باره كښي إختلاف كړئ دئ چي ايا دغه حُكم اوس هم باقي دئ او كه منسوخ سوئ دئ ؟ چي تفصيل يې په كتابو كښي د تفسير او په �موسوعة الكويتية� او غيره كښي مذكور دئ .

د محرم الحرام د مياشتي فضيلت :

د إسلام پيغمبر په هغه مبارك حديث كښي چي مسلم ، أبوداؤد ، ترمذي ، نسائي او إبن ماجه يې سره له يو څه تفاوته روايت كړئ دئ فرمايلي دي :

أفضل الصيامِ بعدَ رمضان شهرُ اللهِ المُحَرَّم ، وأفضل الصلاة بعدَ الفريضَةِ صلاة الليل.

يعني: بهترينه د روژې (يعني بهترينه مياشت د روژې لپاره) وروسته له رمضان شريف څخه مياشت د الله تعالی ده چي مُحَرَّم ده، او بهترين د لمانځه وروسته له فرضي لمانځه څخه د شپې لمونځ دئ (يعني چي عبارت دئ له لمانځه څخه د تهجد).

إمام نووي (رح) فرمايلي دي چي د إسلام پيغمر په اول كښي د شُعبان په مياشت كي روژې نيولې (يعني د شعبان مياشت يې أفضله ګڼله) او بيا يې د خپل حيات په اخير كښي د محرم الحرام مياشت بهتره وګڼله (كذا في حاشية الترغيب والترهيب).

همدارنګه د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) په هغه مبارك حديث كښي چي طبراني يې په معجم صغير كښي روايت كړئ دئ فرمايلي دي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و مَنْ صامَ یومًا مِنَ المحرم فلَه بکل یومٍ ثلاثونَ یومًا .

مطلب ددغه مبارک حدیث دادئ چي د محرم الحرام په میاشت کښي که څوک یو ورځ روژه ونیسي نو ددې ثواب به دونه وي لکه په بل وخت کښي چي پوره میاشت روژه ونیسي .

محترمو ورونړو ! د محرم الحرام د میاشتي د شان عظمت به د عاشورآء د ورځي چي ددغي میاشتي لسمه ورځ ده د بیاناتو په سلسله کښي ښه درته ښکاره سي .

)والسلام ومن الله التوفیق(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عاشوراَء د ورځي فضيلت

بسمه تعالـــــی !!!

له حضرت إبن عباس (رض) څخه روات دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي چي هر څوک چي روژه ونیسي په ورځ کښي د عاشوراَء نو الله (جل جلاله) به د لسوزرو فرشتو ثواب وده ته ورکړي ، او هر څوک چي روژه ونیسي په ورځ کښي د عاشوراَء نو وربه کړ سي وده ته ثواب د لسوزرو شهیدانو او دارنګه ثواب د لسوزرو حاجیانو او عمره کونکیو ، او چا که د یوه یتیم پر سر باندي لاس تیر کړ (یعني د شفقت او مهرباني له وجي) د عاشوراَء په ورځ نو ددغه یتیم د سر د هر وریښته په عوض کښي به الله پاک وده ته یوه درجه په جنت کښي ورلوړه کړي ، او هر څوک چي د عاشوراَء په شپه و یوه روژه دار ته د روژه مات شئ ورکړي نو ګواکي ټول أمت د محمد (صلی الله علیه وسم) دده په حضور کښي (یعني ددغه سړي) په ډوډۍ روژ ماته کړه او ګواکي ټول أمت د رسول (صلی الله علیه وسلم) ته یې تر موړتیا پوري ډوډۍ ورکړه (کذا في الغنیة وتنبیه الغافلین).

همدارنګه داسلام پیغمبر په یوه بل مبارک حدیث کښي چي مسلم وغیره له حضرت ابي قتاده رضي الله عته څخه روایت کړیدئ فرمایلي دي چي دعاشورا د ورځي روژه دتیر کال ګناوي تویوي ، اوپه روایت کښي دابن ماجه داسي راغلي دي چي د عاشورا دورځي روزه د راتلونکي کال ګناوي تویوي.

مطلب دادئ چي ددې ورځي دعظمت اوغټوالئ په سبب الله پاک په خپل فضل او کرم سره وهغه چاته دیوه پوره کال ګناوي وربخښي کوم چي په دغه مبارکه ورځ کښي روژه ونیسي .

امام نووي رحمه الله تعالی فرمایلي دي چي ټولو علماوو پردي خبره باندي اتفاق کړیدئ چي اوس دعاشورا دورځي روژه سنت ده .

اوامام ابوحنیفه (رضي الله عنه) فرمایلي دي چي په ابتداء کښي داسلام دعاشورا دورځي روژه واجب وه .

اوپه نزد دامام شافعي رحمه الله تعالی له ابتداء څخه لا سنت وه په دغه ورځ کښي دجاهلیت په زمانه کښي کفارو دقریشو اویهودانو هم ددغي مبارکي ورځي روژه نیوله (الترغیب والترهیب وحاشیته)

همدارنګه داسلام پیغمبر په یوه بل مبارک حدیث کښي چي امام بیهقي وغیره یې روایت کړیدئ فرمایلي دي:

من اوسع علی عیاله واهله یوم عاشوراء اوسع الله علیه سائرسنته .

یعني هرڅوک چي پراخي جوړه کړي پرعیال اوپر اهل خپل باندي په ورځ کښي دعاشوراء نو پراخي به جوړه کړي الله پاک پرده باندي په ټول کال کښي دده (یعني په ټول راتلونکي کال کښي دده)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن الحاج په مدخل کښي ذکر کړيدي چي پراخي جوړول په دغه ورځ کښي پرخپل اهل ، قريبانو، يتيمانو اوپرمسکينانو باندي يوداسي کاردئ چي شريعت خلگ ورته رادعوتوي ، خوپه دې شرط چي وتکلف اوومشقت ته دغه کار رسيدونکئ نه وي.

اوسلفو صالحينو به ددغي ورځي تعظيم په دي ډول کاوه چي په دغه ورځ کښي بې ډير عبادت کاوه اودارنگه بې صدقه اوخيرات اوداسي نور دخير کارونه په کثرت سره کول.

له حضرت جابر ، أبوالزبير او شعبة څخه روايت دئ چي موږ دا خبره د تجربې په ډول عملي کړېده چي د عاشورآء په ورځ موږ پر خپل أهل او عيال باندي پراخي جوړه کړېده بيا ټول کال څموږ په رزق او روزي کښي پراخي راغلې ده

همدارنگه د إسلام پيغمبر په يوه بل مبارک حديث کښي چي امام أحمد يې روايت کړئ دئ فرمايلي دي چي د عاشورآء د ورځي روژه نيسی ، خو له يهودو څخه مخالفت کوی په دې ډول چي يوه ورځ له مخه او يوه ورځ وروسته هم روژه نيسی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خاندان نبوت او د أهل بيت النبي فضيلت او عظمت.

بسمه تعالی!!!

محترمو ورونو ! د أصلي مقصد تر پيل له مخه د مقدمې په ډول و يوې خبري ته گورۍ ،هغه دا چي د أهل بيت په شان کښي چا د إفراط درجه نيولې ده لکه شيعه ، چي د أهل بيت په باره کښي داسي عقيدې لري چي د إسلام له أصولو او فروعو له دواړو څخه مخالفي دي .

او چا بيا د تفريط درجه نيولې ده چي د أهل بيتو په باره کښي د سخت مخالفت او د دُښمنۍ عقيده لري لکه خوارج ،

او ځيني داسي خلگ هم سته چي ځان ته سنيان هم وايي خو د حضرت إمام حسين چي کومه مقابله له يزيده سره وه په هغه کښي يزيد پر حق بولي ، او ځيني لا يزيد تر أبوبکر هم بهتر بولي لکه چي ابن تيمية او صاحب د إعلاَء السنن ددې ذکر کړئ دئ ، دغه ټولي گمراه ډلي دي او د گمراهۍ يې عقيدې او خبري دي .

او کوم خلگ چي په صحيح معنی أهل السنت والجماعت دي په هغوی کښ بيا په عوامو کښي يې ځيني د أهل بيت له عظمت او له فضيلت څخه ناخبره دي ، حتی ما يوه قصه واوريدله چي يوه شيعه و حضرت عمر ته ښکنځل وکړل نو يوه سني بيا په مقابل کښي و حضرت علي ته ښکنځل وکړل.

او ځيني علماَء بيا له دغه څخه غافل دي چي د أهل بيت أصلي څهره او عظمت د مقام و خلگو ته بيان کړي.

زه د أهل بيت په باره کښي و تاسي ته په هغه ډول توضيحات عرضه وم کوم چي په واقعي ډول د أهل بيت له شان سره موافق دي او هم د أهل السنت والجماعت أصلي موقِف دئ .

قدرمنو! مراد ځما له أهل بيتو څخه دلته د خاندان نبوت دغه څلور عظيم الشانه او په الهي دربار کښي عالي رتبه او دلوړو مقاماتو خاوندان دي چي حضرت فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) او د إسلام څلرم خليفه حضرت علي (کرمَ الله وجهه) او حضرت إمام حسن او حسين (رضي الله عنهما) دي.

ددوی د فضيلت بيان په دوه ډوله و تاسي محترمو ته ذکرکوم:

اول : په إجتماعي ډول .

دوهم : په إنفرادي شکل کښي.

ځکه په إسلام کي د دوی د فضيلت په باره کښي په دغو دواړو شکلو کښي دلائل موجود دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول د دوی مبارکانو و فضائیلو ته په مجموعي شکل کښې متوجه سې !

)۱ : (له حضرت زید بن أرقم څخه روایت دئ چې نبي (صلی الله علیه وسلم) و حضرت علي ، فاطمې ، حسن او حسین (رضي الله عنهم) ته و فرمایل:

أنا حربٌ لِمَن حارَبتم و سِلْمٌ لِمَن سالَمتم (رواه الحاکم في المستدرک) .

یعني زه جنګ کونکئ او مخالفت کونکئ یم له هغه چا سره چې تاسي له هغه سره جنګ او مخالفت کوی ، اوزه جوړ ، موافق او روغه کونکئ یم له هغه چا سره چې تاسي له هغه سره جوړ او موافق یاست .

)۲ : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

و أهلُ بیتي أمانٌ لأمتي مِنَ الإختلافِ ، فإذا خالَفتها قبیلَة مِنَ العربِ اختلفوا و صاروا حزبَ إبلیسٍ .

)رواه الحاکم و قال هذا حدیث صحیح الإسناد . (

یعني : او أهلِ بیت څما أمان دئ أمت څما لره له إختلاف څخه ، نو هغه وخت چې مخالفت وکړي د أهل بیت څما یوه قبیله له عربو څخه (یعني لکه خوارجو چې د حضرت علي مخالفت وکړ) نو بیا به دوی سره مختلف سي او د إبلیس ډله به ورڅخه جوړه سي .

)۳ : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

أحِبوا اللهَ لِما یَغزوکم بِه مِنْ نِعَمِه و أحبوني لِحُبّ اللهِ و أحِب أهلَ بیتي لِحُبي .

)رواه الحاکم وقال هذاحدیث صحیح الإسناد. (

یعني : محبت کوی له الله (جل جلاله) سره له دې وجي چې وتاسي ته په خپلو نعمتو سره غذا درکوي او محبت کوی له ما سره له وجي د محبت د الله (جل جلاله) او محبت کوی له أهلِ بیت څما سره له وجي د محبت څما .

)۴ : (له حضرت أبي سعید الخدري څخه روایت دئ چې ده مبارک ویلي دي چې رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

والذي نفسي بیدِه لا یُبغِضنا أهلَ البیتِ أحدٌ إلا أدخلَه اللهُ النارَ . (رواه الحاکم وقال هذاحدیث صحیح علی شرط مسلم) .

یعني : قسم دئ څما په هغه ذات چې څما نفس دده په قدرت کښې دئ بغض به نه وکړي له موږ سره (یعني) له أهل بیت سره هیڅوک مګر داخل به کړي دَی الله (جل جلاله) و اور د دوږخ ته .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)٥ : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمايلي دي :

که چيري يو سړئ په منځ کښي د حجر أسود او د مقام إبراهيم ودريږي او ټول عمر لمونځ کوي او روژه نيسي ، بيا د قيامت په ورځ له الله (جل جلاله) سره مخامخ سي په داسي حال کښي چي ده په دنيا کښي خپل ژوند په داسي حال کښي تير کړئ وي چي له أهل بيت د محمد (صلی الله علیه وسلم) سره بغض کونکئ ؤ نو داخل به سي و اور ته د دوږخ (إنتهی مع توضيح ، رواه الحاكم وقالَ هذا حديث صحيح علی شرط � مسلم �) .

)٦ : (له حضرت حذيفه (رض) څخه روايت دئ چي له ما څخه ځما مور پوښتنه وکړه چي رسول (صلی الله علیه وسلم) ته وررغلئ يې ؟ ما ورته وويل چي يا يو څه وخت کيږي چي دَی مبارک مي ندئ ليدلئ!

نو ځما مور ماته سرزنښت او زجر راکړ ، ما ورته وويل چي اوس به ورسم او د ماښام لمونځ به ورسره وکړم او ځما او ستا د دواړو دپاره به بخښنه ورڅخه وغواړم ، بيا ما له ده مبارک سره د ماښام او ماخستن لمونځ وکړ ، بيا په ده مبارک پسي د شاله خوا راروان سوم ، ده مبارک وويل چي حذيفه يې ؟

ماورته وويل چي هو ! بيا ده مبارک راته وويل چي دغه څوک چي تا له ما سره وليدئ دا يوه داسي فرشته وه چي تر دغه ساعته پوري هيڅکله و مځکي ته نه وه راکښته سوې ، له الله پاک څخه يې ددې اجازه اخستې وه چي ځما د سلام دپاره راسي او دا زيرئ پر ما باندي وکړي چي فاطمه د جنت د ښځو سرداره ده او حسن او حسين سرداران د ځوانانو د جنت دي (إنتهی مع إختصار و توضيحٍ ، رواه الترمذي) .

)٧ : (همدارنګه له حضرت جابر بن عبدالله څخه روايت دئ چي ده مبارک فرمايلي دي چي په حجة الوداع د عرفې په ورځ ما رسول الله (صلی الله علیه وسلم) وليدئ په داسي حال کښ چي پر خپله قصوی اوښه باندي سپور ؤ ، خطبه يې ويله ، نو ما له ده مبارک څخه واوريدل (يعني په جريان کښي د خطبې دده) چي داسي يې فرمايل:

ياَأيها الناس إني تركتُ فيكم ما إن أخذتم بِه لَن تضِلوا : كتابَ اللهِ وعترتي أهلَ بيتي .

يعني : اې خلګو ! بېشکه ما په تاسي کښي داسي شئ پريښووئ چي کچيري تاسي هغه ټينګ کړی نو هيڅکله به ګمرهان نسی، تاسي چي هغه : کتاب د الله تعالی (يعني قرآنکريم) او أهل بيت ځما دئ (يعني که تاسي په کتاب عمل وکړی او ځما دأهل بيت محبت کوی او د دوی پر لار باندي ځی نو تاسي به له ضلالت او ګمرهي څخه محفوظ پاته ياست) . (رواه الترمذي) .

ملاعلي القاري ـ رحمه الله ــ په مرقات کښي ددغه حديث په ارتباط فرمايلي دي چي له دې څخه چي د إسلام پيغمبر تمسک په مطلق أهل بيت خپل سبب د نات له ګمراهي څخه بللئ دئ دا معلوميږي چي کوم څوک چي حقيقتًا دده مبارک له أهل بيت څخه وي نو دهغه سيرت او عمل به خامخا مطابق له شريعت او طريقت سره وي

.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني په أهل بيت کښي داسي څوک نه پيداکيږي چي دده کردار دي له شريعت څخه مخالف وي ، البته سيد جمال الدين و دغه حديث ته داسي قيد ورضم کړئ دئ چي تمسک په أهل بيت په دې شرط سبب د نجات دئ چي دوی پر حق باندي وي (کذا في حواشي الترمذي ج٢).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فاطمة الزهرآء)

محترمو ورونړو ! په دې برخه کې د بنت الرسول ، سيدة اهلِ نسآء الجنة فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) په اړه تفصيلات درته وړاندې کوم ، خو اول بايد ووايم چې دغه تفصيلات او دارنګه د أهل بيتو د نورو أعضاوو په باره کښې تفصيلات اکثر له � روضة الشهدآء � څخه چې د مولانا حسين واعظ کاشفي تصنيف دئ چې صاحب د تفسير حسيني ، جواهر التفسير ، أخلاق محسني او د أنوار سُهيلي دئ ،او ثقة او مقبول شخصيت دئ خصوصًا د أحنافو په منځ کښې ، او له � مدارج النبوة � للمحدث الدهلوي ، البداية والنهاية ، تاريخ طبري و غيره څخه مأخوذ دي.

محترمو ! د إسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) له حضرت خديجة الکبرى (رضي الله عنها) څخه دوه ځامن او څلور لوڼې پيدا سويدي ، په ځامنو کښې يې يو قاسِم نوميدئ چې د پيغمبر (عليه الصلوة والسلام) په يوه مبارک اسم کنية کښې راغلئ دئ چې � ابوالقاسِم � دئ ، او بل عبدالله نوميدئ چې طيب او طاهر دده مبارک لقبونه وو.

او لوڼې دده مبارک (صلى الله عليه وسلم) کومې چې له حضرت خديجې څخه پيداسويدي دادي :

زينبه ، أم کُلثوم ، رقيه ، فاطمة .

مطابق د ډير مشهور قول حضرت فاطمه (رض) دده مبارک په دغو څلورو لوڼو کښې کم عمره او کشره لور وه.

ځامن مبارکان د رسول (صلى الله عليه وسلم) چې هر څو وو دده مبارک په حيات کښې وفات سويدي .

د حضرت فاطمې د ولادت په نيټه کې ډير اختلاف دئ ، ځينو علماؤ فرمايلي دي چې د أصحابُ الفيل يا د فيل له واقعې څخه ٣٥ کاله تير سوي ول او د إسلام د پيغمبر و نبوت ته ٥ کاله لاپاته وه چې ددې مبارکې تولد وسو.

او شيخ أبو محمد بن خشاب په خپل کتاب � مواليد � کښې له إمام محمد باقر څخه روايت کړئ دئ چې ولادت د فاطمې (رضها) د إسلام د پيغمبر له بعثت او نبوت څخه پنځه کاله وروسته سوئ دئ ، او دغه راز نور قولونه هم سته چې يو دبل سره په دې باره کښې ډير توپير لري .

د فاطمة الزهرآء د زوکړې بيان :

شيخ مفيد په � روضة الواعظين� کښې ذکر کړيدي چې کوم وخت حضرت خديجة (رضي الله عنها) په فاطمة الزهرآء سره حملداره سوه نو د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) و حضرت خديجې ته وفرمايل چې:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې خديجې ! حضرت جبرئيل ماته خبر راکړ چې دغه کوچنی (يعني چې اوس د حضرت خديجې په رِحَم کښې دئ) دا به انجلۍ وي ، چې نوم بې فاطمه وي او و دې ته به ډېر پاک او پاکيزه اوله برکاتو څخه ډک نسل الله (جل جلاله) وروبخښي ، کله چې ددې مبارکې د زوکړي او د تولد وخت راغئ او خديجې ته لکه څرنګه چې معمول دئ له معمول سره سم دردونه پيدا سول ، نو دې مبارکې و خپلو خپلوانو ښځو ته خبر ورکړ او دوی يې راوغوښتلې ددې دپاره چې د تولد په وخت کښې د عادت مطابق له دې سره کومک وکړي ، خو له دې وجې چې هغه ښځې ټولې کافرې او مشرکې وې نو له ورتللو څخه يې منعه وکړه او ودې مبارکې ته يې دا خبرې ورولېږلې چې ته ګنهګاره سوې .

يعني د پلار او نيکه لار دې پرېښووله او پر محمد (صلی الله عليه وسلم) باندې دې ايمان راوړئ ، او دغه محمد چې د أبوطالب يتيم ؤ بېچاره ، خوار او غريب ؤ اوته يوه نامداره ، عزتمنه او نامداره ښځه وې دده سره دې نکاح وکړه او څموږ خبرې دې نه منلې او درويشي او فقيري دې پر توانګرۍ او دولتمندۍ باندې غوره کړه ، نو موږ نسو درتللائ خپله چاره دې پخپله وکړه .

حضرت خديجه (رضي الله عنها) د قريشو د ښځو له دغو خبرو څخه ډېره پريشانه او دلتنګه سوه ، په دې وخت کښې په ناڅاپي ډول څلور ښځې ورته راغلې چې په رنګ ، قد او قامت کښې داسې معلوميدلې لکه چې د بني هاشم او د قريشو له ښځو څخه دي ، حضرت خديجې چې کله دغه ښځې وليدلې يودم په ترس او ويره کښې ولويده ، له دغو څلورو ښځو څخه يوې ښځې ودې مبارکې ته وفرمايل چې اې خديجې ! مه پريشاني کوه او مه ويرېږه موږ الله (جل جلاله) وتاته راليږلې يو او موږ ستا خويندې يو ، زه حضرت ساره يم (يعني د حضرت إبراهيم[ع] بي بي) او دغه بله ښځه د عمران لور حضرت مريمه ده (يعني د حضرت عيسی [ع] مور) او دغه دريمه ښځه بيا کلثوم د حضرت موسی (ع) خور ده ، او دا څلرمه ښځه بيا حضرت بي بي آسيه ده چې د فرعون ښځه وه ، دغه موږ ټولې به په جنت کښې له تاسره ملګرې يو .

بيا په دغو ښځو کښې يوه د خديجې و راسته طرف ته او يوه يې چپه طرف ته کښېنستله ، او يوه يې و مخ او بله يې شا ته کښېنستله ، او د حضرت فاطمې تولد وسو .

کله چې فاطمه (رضي الله عنها) پيداسوه نو له دې مبارکې څخه يوه داسې رڼا او روښنايي وځليدله چې د مکې مکرمې پر ټولو کورو باندې يې احاطه وکړه ، او په څمکه کښې داسې ځائ پاته نسو چې له هغه نور څخه دې روښانه سوئ نه وي

بيـــــــت:

بر آسمانِ رسالَت هلالِ از نَو تافت

ببوستان نبوت ګلي زنو بــــشګفت.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب د تفسير حسيني په �روضة الشهدآء� کښي ذکر کړيدي چي داسي روايت راغلئ دئ چي الله (جل جلاله) د جنت له حورو څخه لس حوري د جناب رسول کريم (صلى الله عليه وسلم) وکور ته ورولېږلې ، او له هري يوې سره يوه ګډوه د حوض کوثر له اوبو څخه ډکه او يو تال ورسره ؤ ، کله چي دغه حوري و خديجې ته راغلې نو په هغه څلورو ښځو کښي کومه ښځه چي د خديجې و مخ ته ناسته وه فاطمه يې ورواخستله او په هغو اوبو سره يې پريمنځله او يوه سپينه جامه چي ورسره وه او ډيره خوشبويه وه راواخستله او فاطمة الزهرآء يې په هغه کښي و پيچله او يوه بله پاکيزه او خوشبويه ټوکره يې پر سر ورواچوله ، او بيا يې و خديجې ته وفرمايل چي اې خديجې! اوس دي نو دغه پاکه ، پاکيزه لور درواخله چي الله پاک پر دي او ددې پر نسل باندي برکت ايښئ دئ ، او دغو ټولو ښځو ودې مبارکي ته د فاطمې مبارکي ورکړه ، بيا ورڅخه رُخصت سولې .

وروسته د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) راغئ او حضرت خديجة الکبرى فاطمة الزهرآء دده مبارک په غيږ کښي ورکړه .

....

پوه سه ! چي د فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) ډير نومونه دي ، شيخ عبدالحق محدث دهلوي (رحمه الله) د مدارج النبوة په ج۲ ص۴۵۹ کښي فرمايلي دي چي ددې مبارکي يو نوم فاطمه دئ او په فاطمه سره ځکه دا مسمى سوېده چي الله تعالى دا مبارکه او ددې مبارکي محبين او مخلصين له دوږخ څخه خلاص کړيدي.

او دوهم نوم يې � بتول � دئ ، په بتول سره له دې وجي نامداره سوېده چي دا مبارکه د خپلي زماني له ټولو ښځو څخه په فضيلت او دين کښي او په إنقطاع او پريکړون کښي له ماسوى څخه د الله (جل جلاله) تنها او متفرده وه.

او دريم نوم يې � زهرآء� دئ ، په نامه سره له دې وجي نامداره سوېده چي په ښايست او جمال کښي پر نورو ښځو باندي دې مبارکي فوقيت درلودئ.

همدارنګه راضيَة ، مرضِيَة ، ميمونه ، ذکيَة هم ددې مبارکي مبارک نومونه دي ، او اسم کنية ددې مبارکي � أم محمد� ؤ .

محدث دهلوي په مدارج النبوت کښي ذکر کړيدي چي د إسلام پيغمبر فرمايلي دي :

إنّ اللهَ يَغضِبُ بِغضَبِ فاطمة ، و يرضي برَضائها.

يعني بېشکه الله (جل جلاله) په غضب کښي کيږي او ناراضه کيږي په غضب او ناراضي سره د فاطمې ، او راضي کيږي په رضا او خوشحالي سره د فاطمې .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه محدث دهلوي ذکر کړيدي چي په صحيح حديث کي راغلي دي چي د إسلام پيغمبر فرمايلي دي:

فاطمةُ بِضعَة مني ، مَن آذاها فقد آذاني و من أبغضها فقد أبغضني .

يعني فاطمه يو ټوټه او برخه ده له ما څخه ، هر څوک چي تکليف ورسوي ودې ته نو په تحقيق سره هغه و ماته تکليف ورساوه او هر څوک چي بغض وکړي له دې سره نو په تحقيق سره هغه له ما سره بغض وکړ .

....

پوه سه! چي په دې باره کښي هم إختلاف دئ چي ددې مبارکي نکاح له حضرت علي (کرم الله وجهه) سره څه وخت وسوه؟

اول قول دا دئ چي په دوهم کال د هجرت د رمضان په مياشت کښي د بدر له غزا څخه وروسته ، او ځينو ويلي دي چي د أحد له غزا څخه وروسته ددې مبارکي نکاح له حضرت علي بن ابي طالب سره وسوه ، او د واده مراسم يې د ذي الحجې په مياشت کښي تر سره سول .

دوهم قول دادئ چي د رجب په مياشت کښي يې نکاح ورسره وسوه .

دريم قول دادئ چي د صفري په مياشت کښي په وحي او د الله (جل جلاله) په حکم سره ددې مبارکي نکاح له حضرت علي سره وسوه ، په دغه وخت کښي ددې مبارکي عمر ۱۵ کاله او پنځنيې مياشتي وو ، او د حضرت علي عمر ۲۱ کاله او پنځه مياشتي وو .

له حضرت علي څخه ددې مبارکي دغه اولاد سوئ دئ :

حسن ، حسين ، محسن ، زينبه ، أم کلثوم ، رقيه .

)کذا في مدارج النبوة للمحدث الدهلوي . (

پوه سه ! چي دفاطمة الزهرآء وفات په صحيح قول د رمضان المبارک په دريمه د سه شنبې په شپه سوئ دئ ، په دغه وخت کښي د إسلام د پيغمبر له رِحلَت او وفات څخه ٦مياشتي تيري سوي وي ، او په بقيع کي ددې مبارکي دفن په شپه کښي ترسره سو ، او د جنازې لمونځ يې حضرت علي او په يوه قول يې حضرت عباس (رضي الله عنهما) ادا کړ .

پوه سه ! چي په مَدفَن ددې مبارکي کښي هم إختلاف دئ ،ځيني وايي چي ددې دفن ددې مبارکي په خپل کور کي سوئ دئ کوم چي د مسجد نبوي په داخل کښي راځي ، او يو قول داسي راغلئ دئ چي مَدفن ددې په هغه مسجد کښ دئ چي په بقيع کښي موجود دئ او و دې مبارکي ته منسوب دئ (کذا في مدارج النبوت وغيره ، والعلم عندالله).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د إسلام د څلرم خليفه حضرت علي ابن أبي طالب (عليه السلام) مناقب او فضايل

بسمه تعالی !!!

محترمو مسلمانانو ! مطابق د عقيدې د أهل السنت والجماعت حضرت أميرالمؤمنين علي (رضي الله عنه) څلرم شخص دئ له خلفاؤ راشدينو څخه ، او وروسته له أمير المؤمنين عثمان بن عفان (رضي الله عنه) څخه څلرم شخص دئ ، چي په أفضليت کښي پر نورو ټولو صحابه کرامو باندي پرته له حضرت أبوبکر ، عمر ، عثمان (رضي الله عنهم) څخه موقعيت او قرار لري.

فضايل او کمالات دده مبارک أظهر من الشمس دي ، خو په دې وجه چي دَی مبارک د أصحابُ العباء او د أهل بيت النبوة دوهم شخص دئ او دغه مبارکه مياشت د محرم الحرام د أهل بيت د فضائلو له بيانولو سره واضح او ښکاره تناسُب لري غواړم چي دده مبارک فضآئل او مناقب هم په دې سلسله کښي درج کړم .

)۱ : (کله چي د إسلام پيغمبر له (صلی الله عليه وسلم) حجة الوداع څخه فارغ سو او د مدينې منورې پر طرف باندي سره له اصحاب کرامو راروان سو ، نو کله چي و � غدير خُم� ته چي له ناحيو څخه د جحفې دئ او په منځ کښي د مکې معظمې او مدينې مطهرې واقع دئ راورسيدئ نو مخ مبارک يې و خپلو مبارکو أصحابو ته راوګرځاوئ او داسي يې ورته وفرمايل :

أ لستم تعلمونَ أني اولی بالمؤمنينَ من أنفسهِم ؟ قالوا بلی . !

يعني اې اصحابو ! ايا نه ياست تاسي چي عالمان ياست تاسي په دې خبره چي زه ډېر نژدې يم و مؤمنانو ته ، يا ډېر دوست يم د مؤمنانو له نفسو او ځانو څخه د دوی ؟ اصحابو ورته ووېل چي هو ! (يعني بېشکه ته و مؤمنانو ته د دوی تر ځانو و دوی ته ډېر ورنژدې يې او ددوی ترځانو د دوی ډېر دوست يې) .

وروسته له دې د إسلام پيغمبر د حضرت علي (رضي الله عنه) لاس ونيوئ او داسي يې وفرمايل:

اللهم مَن کنتُ مولاه فعلي مولاه ، الله والي من والاه و عادي من عاداه ، أنصر مَن نصره و اخذل من خذله ، اللهم ادرالحقَّ معَه حيثُ دارَ (مدارج النبوة للمحدث الدهلوي ص۴۰۱) .

يعني اې الله ! د هر چا چي زه مولا يم نو علي هم د هغه مولا دئ ، اې الله! دوستي او محبت وکړه له هغه چا سره چي له علي سره دوستي کوي او دښمني وکړه له هغه چا سره چي له علي سره دښمني کوي ، مدت وکړه (يعني اې الله !) د هغه چا چي هغه د علي مدد کوي او ترک د مدد وکړه (يعني نصرت او کومک مه ورسره کوه) له هغه چا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي هغه له علي سره مدد او کومک نه کوي ، اې الله ! راګرځوه حق له علي سره هر چیري چي دَی ګرځي (یعني دَی او حق مه سره جلا کوه) .

۲(: (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

لا یُحِبُّ علیًا منافقٌ و لا یُبغِضُه مؤمنٌ (رواه الترمذي ج۲ ص٦٩١) .

یعني : محبت نکوي له علي سره هیڅ منافق او بغض نکوي له ده سره هیڅ مؤمن .

۳(: (له حضرت سَعد بن أبي وقاص څخه روایت دئ چي نبي (صلی الله علیه وسلم) و حضرت علي ته وفرمایل :

أنتَ مني بمنزلةِ هارون مِن موسی (ع) (رواه الترمذي وقالَ هذا حدیث صحیحٌ) .

یعني اې علي ! ته په نسبت و ماته داسي منزلت او مقام لرې لکه چي څنګه مقام حضرت هارون (ع) په نسبت و موسی (ع) ته درلودئ .

پوه سه ! چي کله چي د إسلام پیغمبر د تبوک و غزا ته تلئ نو حضرت علي یې په مدینه منوره کښي د خپل ځان د خَلَف یا په بل تعبیر د خلیفه په حیث پریښوو‌ئ ، لکه کله چي موسی (ع) و کوه طور ته تلئ نو یې هارون (ع) په بني اسرآئیلو کښي د خپل ځان د خلَف په توګه پریښوو‌ئ ، نو حضرت علي (رض) د إسلام و پیغمبر ته عرض وکړ چي اې د خدائ رسوله ! ته ما څنګه د ښځو او کوچنیانو په ډول تر شا پرېږدې او له ځان سره مې نه ملګرئ کوې ؟ نو په دې وجه د خدائ رسول وده ته مذکور حدیث وفرمایه (أنظر حاشیة الترمذي) .

۴(: (له حضرت زرین حُبیش (رض) څخه روایت دئ چي حضرت علي (رضي لله عنه) فرمایلي دي چي ځما دي په هغه ذات قسم وي چي دانه چاودلې ده او واښه یې ورڅخه راایستلي دي او هر خاوند د روح یې پیدا کړئ دئ ، چي ښشکه شان دادئ چي د إسلام پیغمبر و ماته داسي توصیه کړېده چي محبت به نه کوي له ما سره مګر مؤمن او بغض به نه کوي له ما سره مګر منافق (رواه مسلم ، کذا في المشکوة) .

۵(: (له حضرت عِمران بن حصین څخه روایت دئ چي نبي (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

إن علیا مني و أنا منه ، وهو ولي کل مؤمنٍ (رواه الترمذي ، کذافي المشکوة) .

یعني بېشکه علي له ما څخه دئ او زه له ده څخه یم ، او دَی مددګار او دوست د هر مؤمن دئ .

٦(: (له إبن عُمر څخه روایت دئ چي د إسلام پیغمبر و حضرت علي ته وفرمایل :

أنـــتَ أخـــي فـــي الدنیـــا والاخرة (رواه الترمذي ، کذافي المشکوة) .

یعني اې علي ته ځما ورور یې هم په دنیا کښي او هم په آخرت کښي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)۷ : (له حضرت أنس (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) په حضور کښي يو مرغه (يعني چي کباب سوئ ؤ او يو چا ورته هديه کړئ ؤ) پروت ؤ ، نو ده مبارک داسي دُعا وکړه:

اللهم اتني بأحب خلقک اليک ، يأكلُ معي هذا الطيرَ . (رواه الترمذي) .

يعني اې الله ! و ماته داسي څوک راوله چي له جملې څخه د ډيرو محبوبو د مخلوق ستا وي و تاته چي دغه مرغه له ماسره وخوري .

نو حضرت علي (رض) راغلئ بيا يې هغه مرغه ورسره وخوړئ .

)۸ : (له حضرت علي څخه روايت دئ چي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) و ماته و فرمايل چي په تا کښي يو نادر صفت د حضرت عيسى (ع) موجود دئ ؛ ځکه چي د عيسى (ع) په باره کښي يهودانو تفريط کړئ وو چي له ده مبارک سره يې بُغض کاوئ او دده پر مور مبارکه يې بُهتان وايه ، او نصاراوو بيا له ده سره په محبت کښي إفراط کړئ دئ چي وده ته يې داسي منزلت او مقام ثابت کړئ دئ چي هغه ده لره نسته .

يعني ځکه نصارى ، ځيني حضرت عيسى (ع) خداۍ بولي او ځيني يې د خداۍ ځوی بولي او ځيني يې دريم د دريو خدايانو بولي .

بيا حضرت علي (رض) فرمايلي دي چي دوه نفره به ځما په سبب په هلاکت کښي لويږي :

اول : هغه څوک چي ځما په محبت کښي إفراط او تر حدتيرئ کوي او ځما مدحه په هغو شيانو سره کوي چي هغه په ماکښي موجود ندي.

دوهم : هغه سړئ چي له ما سره بغض کوي او د دُښمنۍ په وجه پر ما باندي بُهتان وايي .

)رواه أحمد . (

پوه سه ! چي اول قسم خلگ عبارت دي له روافضو او شيعه گانو څخه چي د حضرت علي په شان کښي او دده په محبت کښي دونه إفراط او تر حد تيرئ کوي لکه څرنگه چي نصاراوو د حضرت عيسى (ع) په شان کښي کړئ دئ .

او دوهم قسم خلگ عبارت دي له خوارجو څخه ، چي له حضرت علي سره د دښمنۍ په وجه يې و ده مبارک ته د کفر نسبت کاوئ ، او داسي تفريط يې دده مبارک په شان کښي کړئ دئ لکه څرنگه چي يهودانو د حضرت عيسى (ع) په شان کښي کړئ وو .

)۹ : (مولانا حسين واعظ کاشفي (رحمة الله تعالى عليه) په � روضة الشهدآء � کښي فرمايلي دي چي إمام أحمد فرمايلي دي چي د هيڅ صحابي په فضيلت کښي دونه روايتونه و ماته په ثبوت ندي رسيدلي لکه څونه چي د حضرت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي (رضوان الله تعالی علیه) په شان کښې راته ثابت سویدي ، همدارنګه مولانا مذکور ذکر کړيدي چي تولد دده مبارک دننه په خانه کعبه کښې سوئ دئ ، او دغه شرف نه تر ده له مخه نه له ده څخه وروسته چاته حاصل سوئ دئ ، لکه چي یوه عربي شاعر فرمایلي دي :

ولدته في الحرمِ المعظمِ أمه طابت و طابَ ولیدها والمولدُ

بیـــــت :

ګوهر چو پاک بود و صدف نیز پاک بود

آمــــد میــــانه یي حرمِ کعبه دروجـــود

کعبش زي فیض کعبه صفا داشت لا جرم

بر دوش سید دوجــــهان جلــــوها نمــود

محترمو ورونو ! سلسله د بیان د فضائلو د حضرت علي (رضوان الله تعالی علیه) په تقریر او تحریر کښې و پائ ته نسي رسیدلائ نو کوم څه چي مي ذکر کړل په هغه سره إکتفا کوم ، خو په مختصر ډول و دریو نورو خبرو ته ګورۍ :

)١ (خبر داده چي د نورو صحابه کرامو له نومو سره صرف � رضي الله عنه� ویل کیږي او دده مبارک له نامه سره � کرم الله وجهه � هم ویل کیږي ، ددې دوې وجې دي:

اوله وجه یې داده چي ده مبارک په هیڅ وخت کښې و بوت ته سجده نده کړې.

دوهمه وجه یې داده چي کافرانو به له ده سره د سختې دُښمنۍ په وجه دده په شان کښې داسې ویل � سوَّد الله وجهه� نو مسلمانانو ددوۍ په رد کښې د حضرت علي له نامه سره دا وینا شروع کړه چي کرم الله وجهه.

محترمو مسلمانانو ! مسلمان ته پکار ده چي په صحیح ډول په إسلام ځان اګاه کړي ، خصوصًا و علماوو ته ، داخبر مي په دې خاطر درته وکړه چي ما له ایران سره په یوه مرکه کښې د حضرت علي له نامه سره د � علیه السلام � جمله په بار بار ویلې وه نو ډیرو ملایانو او طالبانو ته له دې خبرې څخه خورا کرکه پیدا سوېوه ؛ ځکه د دوۍ په معلومات کښې دا خبره وه چي علیه السلام د حضرت علي له نامه سره ویل د روافضو کار دئ ، ځکه په حقیقت کي دغه جمله د نبي له نامه سره ویله کیږي ، خو محترمو ! اصلي اسلامي صورتحال دغه ډول ندئ په دوۍ کښې چي ځیني له ما سره مخامخ سویدي نو وروسته له دې چي په دې باب مي له أصلي اسلامي هدایت څخه اګاه کړیدي دا توصیه مي هم ورته کړېده چي و عالم او طالب ته پکار ده چي په صحیح معنی له إسلام څخه ځان باخبره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وساتي ، دا يو بل خصوصيت د حضرت علي دئ چي دده له نامه سره � عليه السلام � هم ويل کيدلائ سي ، بلکي دده د اولادې له نومو سره هم عليه السلام ويل کيدلائ سي .

صاحب د تفسير مظهري چي هر ځائ په خپل کتاب کښي د حضرت علي نوم ذکر کوي ـ عليه السلام ـ ورسره وايي .

په تاريخ طبري کښي چي هر چيري د حضرت علي نوم ذکر کيږي د � عليه السلام � جمله ورسره وايي.

شيخ عبدالحق محدث دهلوي په مدارج النبوة کښي د إمام جعفر صادق له نامه سره هم عليه السلام وايی.

صاحب د أصول الشاشي ، د أصول الشاشي په خطبه کښي فرمايلي دي : والسلام على أبي حنيفة و أحبابه.

ځما په فکر و حضرت علي ته دا خصوصيت په دې وجه پيدا سوئ دئ چي رسول (علي الصلوة والسلا) وده ته فرمايلي دي :

أنت مني بمنزلة هارون من موسى إلا أنه لا نبي بعدي (كذا في المشكوة) .

)٢ (خبر داده چي د حضرت علي (رض) او د معاويه په منځ کښي چي کومي شخړي راغلي دي نو په دې باره کښي د أهل السنت والجماعت ، خصوصًا ځمږ د أحنافو مَوقِف دادئ چي په هغوی ټولو شخړو کښي حضرت علي پر حق ؤ او حضرت معاويه په إجتهاد کښي خطا وتلئ ؤ ، او مقصود د دواړو حق و منځ ته راوستل ؤ (أنظر شرحَ العقائد ، نبراس ، شرح مقاصد وغيره) .

)٣ (خبره داده چي کوم حديثونه چي د حضرت علي په باره کښي راغلي دي چي يوه برخه يې ما درته ذکر کړه په هغوی کښي ځيني داسي حديثونه سته چي شيعه ګان يې پر دې خبره باندي دليل ګرځوي چي د إسلام د پيغمبر څخه وروسته حقدار په خلافت سره حضرت علي ؤ ، خو دا استدلالات د دوی غلط دي او په ترمذي ، مدارج النبوت او په کتابو د عقائدو کښي د دوی جوابونه سويدی .

په حقيقت کښي شيعه ګان ددې خبري مصداق دي چي :

پنج ويني شش نه ويني

يعني دوی و هغو احاديثو ته ګوري چي د حضرت علي په شان کښي راغلي دي او له هغو احاديثو څخه سترګي پټوي چي د نورو درو خلفايي راشدينو په باره کښي راغلي دي ، لکه چي د حضرت أبوبکر په شان کښي يو دا مبارک حديث راغلئ دئ چي بخاري وغيره يې روايت کړئ دئ :

ما طلعت الشمس بعدالنبيين على أفضل من أبي بكر .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)والسلام و من الله التوفیق. (

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت امام حسن او امام حسین رضي الله عنهما مناقب ا وفضائل

)۱ : (داسلام پیغمبر په یوه مبارک حدیث کښي فرمایلي دي:

ان جبریل یعین الحسین واني احب ان اعین الحسن (انتهی مختصرًا) .

اخرجه الحارث بن ابي اسامه عن محمد بن علي کذافي الخصائص الکبری للسیوطي جلـ۲ـد صفحـ۴۶۵ـه.

یعني بیشکه جبریل وحسین ته کومک ورکوي اوبیشکه زه نو داخوښوم چي وحسن ته کومک ورکړم.

دا مبارکه خبره داسلام پیغمبر هغه وخت وکړه چی حسنینو غیږ سره ایستله اورسول الله صلی الله علیه وسلم دامام حسن پرطرف خبره کوله نوفاطمي رضي الله عنهاورته وویل چي اي دخدائ پاک رسوله ته له حسن سره کومک کوي لکه چي دي ترحسین دربانديي ګران دئ.

)۲: (ابن عساکر له حضرت ابن عُمر څخه روایت کړئ دئ چي ده مبارک فرمایلي دي:

کان علی الحسن والحسین تعویذانِ فیهما زغبٌ مِن زَغبِ جناح جبرئیل (کذا في الخصائص الکبری في الصفحة المذکورة) .

یعني پر حسن او حسین باندي دوه تعویذونه راځړیدل چي له وړو او میده بنو څخه د وزر د جبریل (ع) ول .

)۳ : (له حضرت أبي هريرة (رض) څخه روایت دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

مَن أحبَّهما فقد أحبني و مَن أبغضهما فقد أبغضني (رواه الإمام أحمد ، كذا في البداية والنهاية ج۸ص۶۰۲) .

یعني هر چا چي مینه او محبت وکړ له حسن او حسین سره ، نو په تحقیق سره هغه له ما سره مینه او محبت وکړ او هر چا چي بغض وکړ له دوی دواړو سره نو په تحقیق سره هغه له ما سره بغض وکړ .

)۴ : (له حضرت أنس بن مالک څخه روایت دئ چي له رسول الله (صلی الله علیه وسلم) څخه پوښتنه وسوه چي ستا په أهل بیت کښي کوم یو وتاته ډیر محبوب دئ ؟ نو ده مبارک په جواب کښي ورته وفرمایل چي حسن او حسین.

)رواه أبو یعلی الموصلي ، کذافي البدایة والنهایة في الصفحة المذکورة . (

)۵ : (له حضرت أبي سعید څخه روایت دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

الحسن والحسين سيدا شِبابِ أهلِ الجنة إلا ابني الخالة : يحيى و عيسى (رواه أبوالقاسم البغوي ، كذافي البداية)
.

يعني : حسن او حسين دوه سرداران د ځوانانو د جنت دي ، مګر ماسوی له دوو نفرو چې د خالة ځامن دي چې هغه حضرت يحيى او عيسى (عليهماالسلام) دي .

محترمو ورونړو ! اوس د حسنينو د هر يوه تنها تنها په مختصر ډول څه فضايل درته ذکر کوم:

اول إمام حسن (رضي الله تعالى عنه) :

حاکم له عبدالله إبن عبيدالله څخه روايت کړئ دئ چې حضرت إمام حسن پنځويشت حجه پياده او د پښو په تګ کړيدي ، سره له دې چې سورلۍ او مرکبونه به هم په زياته اندازه ورسره ول (کذا نقله السيوطي) .

إبن سَعد له علي بن زيد څخه روايت کړئ دئ چې إمام حسن دوه کرته خپل ټول جايداد په داسي ډول د خدائ د رضا لپاره صرف کړ چې له ده سره به هيڅ شئ په کور کښي پاته نسو ، او دارنګه يې درې کرته بيا د خپل جائداد نيمئ د خدائ د رضا لپاره صدقه کړ تر داسي حده چې خپله يوه چوټه بې خيرات کړه او بله بې پرينښووله او يوه موزه بې خيرات کړه او بله بې پرينښووله (ذکره السيوطي ، کذا في النبراس) .

په � شواهد � کښي ذکر سويدي چې د أهلبيتو له دوولسو إمامانو څخه دوهم امام حضرت إمام حسن (رضي الله عنه) دئ ، إسم کنية دده مبارک أبو محمد ؤ او لقب يې تقي او سيد وو ، په دريم کال د هجرت درمضان مبارک په نيمايي کي په مدينه منوره کښي دده مبارک تولد وسو .

کله چې د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) دده مبارک له زوکړي څخه خبر سو نو يې د فاطمة الزهرآء وکورته تشريف وروړ او له حضرت علي (کرم الله وجهه) څخه يې پوښتنه وکړه چې پر ده باندي مو کوم نوم اېښئ دئ ؟

حضرت علي ورته وفرمايل چې ستا بې مشورې خو موږ دا د ځان حق نه بلئ چې پر ده باندي نوم کښيږدو ، البته ځما په زړه کښي دا خوښه ده چې د � حرب � په نامه سره يې مسمى کړو !

د إسلا پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) ورته وفرمايل چې زه بيا د الله (جل جلاله) بې اذنه نسم کولاې چې پر ده باندي نوم کښيږدم ، په دې وخت کښي حضرت جبريل (ع) راغلئ او د إسلام و پيغمبر ته يې وويل چې:

اې محمده ! الله پاک پر تا باندي سلام وايي او بيا فرمايي چې حضرت علي نسبت و تاته داسي دئ لکه چې حضرت هارون نسبت و موسى (ع) ته ؤ ، نو د هارون (ع) ځوی � شبر � نوميدئ نو ته هم بايد پر دغه مبارک لمسي باندي او د حضرت علي پر دغه عاليقدره ځوی باندي د شبر نوم کښيږدې!

د إسلام پيغمبر ورته وفرمايل چې ځموږ ژبه خو عربي ده او شبر خو د عبري زبان کلمه ده!

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت جبرئیل ورته وویل چي په عربي کښي د شبر معنی � حسن � ده ، نو په دې سبب يې پر ده مبارک باندي د حسن نوم کښېښووئ .

د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) د حضرت إمام حسن په ښي غوږ کښي اذان او په چپ غوږ کښي إقامت وکړ (البته د نامه تر اېښودلو له مخه) بيا يې دده مبارک عقيقة په دوو سپينو پسو سره چي لېږ توروالئ يې هم درلودئ (چي په عربي کښي أملح ورته ويل کيږي) وکړه ، او د يوه پسه ورون يې دده مبارک و قابلې ته ورکړ او دده د سر مبارک د وريښتانو په وزن يې سپين زر خيرات کړل .

حضرت إمام حسن له سينې څخه بيا تر ککرۍ پوري تر ټولو خلګو د إسلام له پيغمبر سره ډېر مشابه ؤ .

شيخ فريد الدين عطار (قدس سره) په خپل کتاب کښي چي د � گل وهرموز � په نامه دئ د إمام حسن په شان کښي دا ډول فرمايلي دي ، مثنوي :

إمامي کو امامت را حســــن بود حسن آمد که جمله حسن ظن بود

همه حسن و همه خلق و همه حلم همه لطف و همه جودو همه علم

شب از زلف سياهــش تيره مـانده ز رويش مــاه روشن خيره مانده

لبش قـــائم مقام حــوض کــوثر که بودي چــشمه نــوش پيـمبر

چـــنان نوشي بزهر الـــود کـردنـد دلش خــون و جگر پالوده کردند

ز زهرش چون جگر شد پاره پاره ز غصه گشت خونين سنگ خاره.

همدارنګه يو بل بزرګ د حسنينو په بار کښي داسي فرمايلي دي ، مثنوي :

هست بر أهل معرفت روشن صفت حضرن حســين و حسن

آن يــکي اختريست ـتــابنده وان ديگر گــوهريست رخشنده

آن يکي نور ديــدهء نبوي و ان يکي شمع جان مرتضوي

روي آن صاف تر زلمعهء بدر گيــسوي اين نمونهء شب قـدر

آن يکي ماه آســمان کمال وان دگر سرو بوســتان جمال.

)کذا في روضة الشهدآء للکاشفي . (

صاحب د نبراس د نبراس په ص٥١٦ کښي فرمايلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و مِن أعظمِ مناقبه تسليم الخلافة حفظًا للدمآء مع ما كان معه من عساكر كالجبال .

يعني بعضي له ډيرو غټو مناقبو د إمام حسن دادئ چي ده و حضرت معاويه ته په دې وجه خلافت تسليم كړ چي د مسلمانانو وينه تويه نسي ، سره له دې چي د غرو په ډول فوج او لښكر ورسره وو .

په � صواعق � كښې ذكر سويدي چي دده مبارك ښځي په امر د يزيد بن معاويه وده مبارك ته زهر وركړل ، يعني چي د هغو زهرو په وجه دَی مبارک په شهادت ورسيدئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سبط رسول سیدشباب أهل الجنة ، شهید کربلا حضرت إمام حسین د مناقبو پاته او ځانګړې برخه

بسمه تعالی !!!

محترمو ورونو ! په دې برخه کښې د حضرت إمام حسین (رضي الله عنه) په اړه ځینې ځانګړې مطالب و تاسې محترمو ته ذکر کوم ، او په راتلونکیو برخو کښې به ان شآءالله دده پاڅون په مقابل کښې د یزید ، دده مبارک د پاڅون شرعي حکم او له ده سره چې کوم څوک ملګرې ول دهغوی او دده د شهادت ذکر ، د یزید قبائح او پرده باندې د لعنت ویلو د جواز او د نه جواز په اړه اساسي او موثق معلوماتونه درکړه سې.

اوس ددې برخې په مطالبو پیل کوم :

قدرمنو ! په شواهد النبوة کښې راغلي دي چې حضرت امام حسین د أهل بیت له امامانو څخه دریم إمام دئ او ابوالأئمة هم ورته ویل کیږي ، اسم کنیة دده مبارک أبو عبدالله ؤاو ذکي ، شهید ، سبط او شهید دده مبارک لقبونه وو .

د هجرت په څلرم کال د شعبان په ۴ یا په ۵ د سې شنبې په ورځ په مدینه منوره کښې دده مبارک تَوَلد وسو ، علماوو ذکر کړیدي چې موده د حمل دده مبارک شپږ میاشتي وه ، او هیڅ کوچنئ د شپږو میاشتو ندئ له مور څخه پیداسوئ چې بیا دې ژوندئ پاته سوئ وي ماسوا له دوو نفرو : اول یحیی بن زکریا علیهماالسلام) دوهم حضرت امام حسین (رضي الله عنه) ، او د حضرت امام حسن د ولادت ، او د فاطمې د علوق او حمل کیدلو په امام حسین سره پنځوس ورځې مفاصله په منځ کښې راغلې ده ، نو حضرت امام حسین اوه میاشتي او شل ورځې له امام حسن څخه کشر ؤ .

کله چې د امام حسین تولد وسو ، چې یوه بزرګ ددې تولد خوشحالي په دې شکل تعبیر کړیده ، قطعه :

طلوع کرد بتائید حق ز بـــرج کـــــمال مه خجسته روخ و اختري مبـــارک فال

ازین نهال شرف تازه گشت گلشن دین چنانکه تازه شود برگ گل زباد شمال.

د اسلام پر پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) باندې دده مبارک د تولد زیرئ وسو ، حضرت رسول أکرم في الحاله د فاطمة الزهرآء و کورته تشریف یووړئ ، حضرت أسمآء بنت عمیس چې د حضرت حسین دایه توب یې کاوئ په داسې حال کښې چې حضرت حسین یې په یوه خرقه کښې پیچلئ ؤ دده مبارک په غیږ کښې کښېښووئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د إسلام پيغمبر دده مبارک په ښي غوږ کي اذان او په چپ غوږ کي اقامت وکړ ، بيا يې و حضرت علي ته وفرمايل چي کوم نوم دي پر ده باندي ايښئ دئ ؟ حضرت علي ورته وويل چي ما نه غوښتل چي ستا له صوابديد څخه پرته پر ده باندي نوم کښيږدم ، د إسلام پيغمبر وفرمايل چي زه نو بيا د الله (جل جلاله) و حکم ته ګورم.

په دې حال کي حضرت جبريل (ع) رالئ او وې ويل چي د حضرت هارون (ع) دوهم ځوی شبير نوميدئ او د شبير معنی په عربي حسين دئ ، نو يې په دې وجه پر ده باندي د � حسين � نوم کښيښودئ .

دده مبارک د تولد په اومه ورځ يې د عقيقې په نيت دوه پسونه حلال کړل او دده مبارک سر يې وروخريئ او د هغو وريښتانو په تاله يې سپين زر خيرات کړل (كذا في روضة الشهدآء ص ١٨٢ للإمام الكاشفي)

همدارنګه په يوبل روايت کښي راغلي دي چي کله چي امام حسين رضي الله عنه پيداسو نو الله جل جلاله وحضرت جبرائيل عليه السلا ته وفرمايل چي ولاړسه زماوحبيب ته زماله طرفه دده دلمسي مبارکي ورسوه اووروسته له هغه يې په دې هم خبرکړه چي دغه حسين به يووخت ستادځينوامتيانوله لاسه په قتل رسيږي اوددې تعزيت اوفاتحه خواني هم زماله طرفه ورورسوه

حضرت جبرائيل عليه السلام چي دغه الهي پيغام دخدائ ورسول ته راورساوه اوداسلام پيغامبر اوحضرت علي اوفاطمه له دې خبرې څخه اګاه سول اوداسلام پيغامبر وحضرت فاطمي ته وفرمايل چي داواقعه به هغه وخت وي چي نه به ته يې اونه به زه يم اونه به حسن وي حضرت فاطمي دچغواوبغاروپه حال کښي داسي وفرمايل چي �کاشکي زه هغه وخت ژوندي وای ترڅوچي دحسين دمصيبت مراسم مي پرځای کړي وای�په دې وخت کښي يوهاتفي اواز راغلي چي اې فاطمي ته غم مه کوه دقيامت ترورځي پوري به (يعني په چوکاټ کښي دشريعت هرکال مسلمانان دحسين دمصيبت مراسم ترسره کوي بيت---

زين مصيبت داغهابرسينهء سوزان ماست زين غزاسدشعلهء غم بردل بريان ماست.

كذاذكره مولانا حسين الكاشفي صاحب تفسيرحسيني

توجه...

محترمومسلمانانودامام حسين اودکربلا دشهيدانو دمصيبت مراسم په هغه ډول ترسره کول لکه چي يې شيعه ګان ترسره کوي داداهل السنت والجماعت په مسلک کښي خصوصاً داحنافو په مذهب کښي ناروا اوله اسلام څخه وتلي کاردي ،البته دعاشوراء په ورځ دامام حسين اودکربلا دشهيدانو حالات بيانول يا په هغوئ کښي تأمل اوفکرکول اوپه نتيجه کښي ددې په زړه کښي دلسوزي اودردپيداکيدل اوترسترګو په غيري اختياري ډول اوښکي راتوييدل اوددوي په حق کښي دعاګاني اوخيراتونه کول داسلام له اصولواوله فروعوسره موافق اوصالح عمل دئ کوم څوک چي دغه کارهم بدعت سيئه يانارو بولي نوداډيرنامرداوبي لاري انسان کاردئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ مفید ذکرکړیدي چي هغه وخت چي جبرائیل علیه السلام دحسین دمبارکي لپاره وحضورعلیه السلام ته راتلی نوپریوه فرشته باندي راغلي چي پرمځکه باندي غورځیدلي وه دغه فرشته قطرس نومیدله چي په دریم اسمان کښي داویا زره فرشتومشره وه، حضرت جبرئیل ورته وویل چي قطروسه ولي ژاړي اوداځه کیفیت درپیښ سویدئ قطرس ورته وویل چي دالله جل جلاله په یوه حکم کښي ادناقدر سستي راځخه وسوه او په نتیجه کښي مي وزرونه وسوځیدل

اي جبرائیله :ماداسلام وپیغمبر ته درسره بوځه ښایي چي دده په برکت دغه مشکل ځما حل سي نوحضرت جبرائیل دغه فرشته داسلام وپیغمبرته حاضره کړه داسلام پیغمبر چي ددي له حال څخه خبرسو نویي ورته وفرمایل چي ورسه اوخپل ځان په حسین ومښه قطرس چي دغه کاروکړ نوفي الحاله یې بیرته وزرونه پیداکړل اوودریم اسمان ته یې پروازوکړ اووخپلي عبادت خاني ته ورسیدله، بیا چي کله دامام حسین رضي الله عنه ل شهادت څخه خبره سوله نویې په افسوس سره وویل چي کاشکي زه له دي واقعي څخه مخکي خبره سوي وای چي له نوروټولو خپلو فرشتوسره مي دده دکومک دپاره وځمکي ته ځان رسولای وای..

انظرروضة الشهداء ،لصاحب تفسیرحسیني . والسلام.........

بسمه تعالیٰ....

محترمویه دي برخه کښي په دي باب بیان درته کوم چي دحضرت امام حسین اودده داهل بیت اوملګریو له هغو مصائبو څخه چي په کربلاکښي دوی ورسره مخامخ سول ، اودارنګه دحضرت امام حسین له شهادت څخه داسلام پیغمبراو فاطمة الزهرااوعلي کرم الله وجهه له پخوالا دالله جل جلاله له طرفه اګاه اوخبردار ګرځیدلي وو ، لکه چي په تیره برخه کښې دروضة الشهداء په حواله یوروایت ما درته ذکرکړ خواوس غواړم چي په دي باب پوره وضاحت درته وکړم نوورته متوجه سي.

اول : له ثابت بن انس څخه روایت دئ چي فرشتي او ملکي دباران له الله پاک څخه ونبي علیه السلام ته دورتللو اجازه وغوښتله نوالله پاک اجازه ورکړه یعني نودغه فرشته ونبي علیه السلام ته راغله ، بیانبي علیه السلام و ام سلمي رضي الله عنها ته حکم وکړ چي ودروازي ته ګوره اوڅوک مه راپرېږده ، بیا حضرت حسین راغلي یعني هغه وخت چي دی کوچني وو اودنبي علیه السلام ومبارکووږو ته ورغورځیدي نودغي فرشتي و رسول علیه السلام ته عرض وکړ چي ایا ! ته حسین خوښوي ده مبارک ورته وفرمایل چي هو: نودغي دباران فرشتي ورته وویل چي بیشکه ستادامت له لاسه به دي قتل کړسي بیا یې له کربلا څخه یوقسم سره خاوره هم راواخستله اونبي علیه السلام ته یې ورښکاره کړه بیاحضرت

ام سلمي دغه خاوره دخپلي جامي په یو طرف کښي واچوله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتهى مع ادنى اختصار . رواه احمد كذا في البدايه والنهايه ج ٨ص ٥٩٦

دوهم : له حضرت انس بن حارث څخه روايت دئ چي ما به له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدل چي ده مبارک به فرمايل (ان ابني [يعني الحسين] يقتل بارض يقال لها كربلاء فمن شهد منكم ذالک فلينصره) رواه ابوالقاسم البغوي

كذافي البدايه والنهايه.

يعني بيشكه ځما ځوى حسين به قتل کړکيږي په داسي ځمکه کښي چي كربلا ورته ويل کيږي نوڅوک که له تاسي څخه په هغه وخت کښي حاضروو نومدَت دي وکړي يعني دحسين .

دريم :له حضرت علي ابن ابي طالب څخه روايت دئ چي دي مبارک کله چي صفين ته تلي نوپرکربلاء باندي راغلي بيا يې پوښتنه وکړه چي ددغه ځای نوم څه دئ خلګوورته وويل چي ددي ځای نوم كربلاء دئ ، نوده مبارک وفرمايل چي (كرب وبلاء)يعني دادغم اوبلاء ځای دئ بيا يې هلته له يوي درختي سره لمونځ وکړ بيايې وفرمايل چي دلته به داسي شهيدان وژل کيږي چي پرته له صحابووڅخه به ترنوروټولو شهيدانو بهتره وي چي وجنت ته به بي حسابه داخليږي ، او په دغه ځمکه کښي يې ويوځای ته اشاره وکړه بياخلګو هغه ځای نښاني کړ چي وروسته په هغه ځای کښي حضرت امام حسين شهيد کړسو.

راوه ابن سعد كذا في البداية والنهاية لابن كثير.

ابوالجناب كلبي حكايت کړيدئ چي دکربلاء خلګ هميشه دپيرانا نو ژړاوي پرامام حسين باندي اوري.

كذا في البداية والنهاية لابن كثير.

ابن عساكر روايت کړيدئ چي يوي ډلي دغازيانو دروم په ځيني ښارو کښي په يوه کنيسه اوعبادتګاه کښي دنصارى وو دغه بيت ليکل سوي وليدي.

اترجوامة قتلت حسينا شفاعة جدهِ يوم الحساب.

نودوی له روميانو څخه پوښتنه وکړه چي دغه بيت چا ليکلي دئ نوروميانو ورته وويل چي ستاسو دنبي تربعثت دري سوه ٣٠٠ كاله له مخه دغه بيت ليکل سويدئ.

كذا في البداية والنهاية ج ٨.

دارنګه داسي روايت هم راغلي دئ چي هغو خلګو چي امام حسين يې شهيد کړ په داسي حال کښی چي دشرابو په چښلو مشغول ول اودحضرت امام حسين سرمبارک يې هم رااخستي وو ،په غيبي ډول داوسپني يو قلم ورته ښکاره سو اوپريوه ديوال باندي يې ذکرسوی بيت ورته وليکی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

كذا في البداية والنهاية ج ٨ ص ٥٩٧

څلورم : له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دئ چي ما په خوب کښي

رسو ل لله صلى الله عليه وسلم دغرمي په ټيم کښي وليدي په داسي حال کښي چي دسر ويښتان يې په گرد اوغبار سپيره وو اويوه شيشه ورسره وه چي په هغه کښي وينه وه نوماورته وويل چي زما مور اوپلاردي ترتاقربان سي اي دخدائ رسوله ! داڅه وينه ده چي په شيشه کښي دي اچولي ده نوده مبارک راته وويل چي دادحسين اودده دملگريو و ينه ده چي ترنن وځي پوري مي راټولوله ،

حضرت عمار فرمايلي دي چي موږ چي معلو مات وکړ نوپه هم هغه ورځ حضرت امام حسين په شهادت رسيدلي وو.

رواه احمد وتفرد به واسناده قوي.

پنځم : له حضرت علي بن زيد بن جدعان څخه روايت دي چي حضرت بن عباس له خوب څخه راويښ سو نو(انا لله وانا اليه راجعون)يې ووايو اووي ويل چي قسم په خدائ دئ چي حسين شهيد کړسوي د ئ ، نودده ملگروورته وويل چي له څه وجهي دي دا وويل ، نوده مبارک ورته وفرمايل چي مارسو ل الله صلى الله عليه وسلم په خوب وليدئ چي له وينو څخه ډکه ښيښه ورسره وه اووماته يې وويل چي ايا! ته عالم سوي يې پردي باندي چي له ما څخه وروسته ځما امت څه کړيدئ حسين يې قتل کړ اودادده دملگريو وينه ده چي والله جل جلاله ته يې عرضه وم ، بيا چي دوی معلومات وکړ په هغه ټيم امام حسين شهيد سوئ وو

رواه ابن ابي الدنيا کذافي البداية والنهاية.

شپږم : له حضرت ابن عباس څخه روايت دئ چي الله پاک وحضرت محمد صلى الله عليه وسلم ته وحي وکړه چي ما دحضرت يحي بن ذکريا په سبب چي کله دي گمراهانو شهيد کړ اويا زره انسانان په قتل ورسول ،اودحسين په سبب به دوه واره اويا زره انسانان په قتل رسوم.

رواه الخطيب کذا في البداية والنهاية.

له حضرت ام سلمي څخه روايت دئ چي دي مبارکي فرمايلي دي چي ما له پيرانانوڅخه واوريدل چي پرامام حسين باندي يې ژړل اوپرده مبارک باندي يې نَوحه کوله او هم دارنگه له جنيانو څخه دغه بيتونه ما و اوريدل چي دوی ويل.

ايها القاتلون جـــهلا حســــينا ابــشروبالـعذاب والتنکيل

کل اهل السماء يدعوعليـــکم ونبـــي ومرسل وقبيـــــــــــــل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدلعنتم على لساني ابن داود وموسى وصـــاحب الانجيل

كذافي البداية والنهاية لابن الكثير.

مولانا حسين واعظ كاشفي په روضة الشهداء كښي ذكركړيدي چي پنځه واره دخداى جل جلاله له لوري ورسول عليه السلام ته دامام حسين له شهادت څخه خبروركړه سويده.

والسلام ومن الله التوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محترموورونړو!په دي برخه کښي په دي باره کښي شرعي معلومات درکوم چي دامام حسين اودعبد الله ابن زبيررضي الله عنهما قيامه په مقابل کښي ديزيد اوددوی دواړو مخالفت له يزيد سره ترداسي حده پوري چي اخرپای يې هغه سي سوچي هرچاته معلوم دئ اوپه بله برخه کښي به يې انشاء الله تفصيل هم راسي شرعي حکم څه ؤ په دي ارتباط وتفصيل ته ځير سي.

صاحب د نبراس په نبراس کښي چي دشرح عقائد ډيره معتبره شرحه ده په پنځه سوه څلويښتمه صفحه کښي داسي فرمايلي دي (وههنا بحث من الاشكالات القوية وهوان الحسين بن علي رضي الله عنهما خرج على يزيد مع ان معاوية رضي الله عنه نصبه وبايَعه الصحابة)

ترجمه : له قوي سوالو څخه دلته يو سوال دادئ چي حضرت معاوية يزيد دخلافت لپاره وټاکی

اوصحابه وو بيعت ورسره وکړ، سره له دي امام حسين پرده باندي خروج وکړ، اودده په مقابل کښي ودريدئ ،بيا صاحب د نبراس دعلماوولہ طرفه ددي مختلف جوابونه ذکرکړيدي چي په هغوی کښي يې ځيني ضعيف هم بللي دي.

اول جواب په دي ډول دئ.

)واجيب بان وجوب طاعة هذالشقي علي بضعة النبي صلي الله عليه وسلم غير معقول(

اودوهم جواب يې په دي ډول ذکرکړيدئ چي دامام حسين رضي الله تعالى عنه اجتهاد دافيصله وکړه چي ديزيد خلافت صحيح نه دئ ځکه چي امام حسن رضي الله عنه چي کله ومعاويه ته خلافت ورتسليموئ نوپر حضرت معاويه باندي يې داشرط کښيښودئ چي دي به دمرگ په وخت کښي وخپل اولاد ته خلافت نه سپاري بلکي واهل شوری ته به يې پريږدي ،پاته سوه داخبره چي ځيني صحابه وو لکه عبد الله بن عمر له مخالفت څخه ديزيد خلگ منعه کول نودا ددوی‌اجتهاد ؤ اوامام حسين په خپله ځان ته مجتهد ؤ اوديوه مجتهد حکم پربل مجتهد باندي نه لازميږي.

دريم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي حضرت امام حسين ديزيد وطرفدارانوته وويل چي ماويزيد ته ورولئ چي زه بيعت ورسره وکړم نوديزيد طرفدارانو له د ي څخه منعه وکړه اوود ته يې وويل چي ته بله چاره نلري بي له دي چي قتل سي.

څلورم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي ښايي چي امام حسين ته دي ديزيدکفر په ثبوت رسيدلي وي اوپرامام دمسلمانانو باندي خوخروج ترهغه پوري ممنوع دئ چي له ده څخه کفرنه وي صادرسوي، اوله يزيد څخه داسي شعرونه هم رانقل سويدي چي دده پرکفرباندي دلالت کوي چي له جملي دهغوی څخه يوشعردادئ چي دشرابو په باره کښي يې ويلئ دئ چي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فان حرمت يوماً على دينِ اَحمدِ فخذها على دين مسيح ابن مريمِ.

اودارنگه په هغه ورځ چي دحضرت امام حسين سرمبارک يې وده مردودته راوړئ ،نوده يوڅوشعرونه وويل چي ده هغوی له جملي يوبيت په دي ډول ؤ.

لَست من حذف ان لم اَنتقم من بَنِي احمد ماکان فعَل.

مولانابحرالعلوم په شرحه دمسلم الثبوت کښي ذکرکړيدي (ان يزيد کان من اَخبَثِ الناس وکان بعيد بمراحلَ من الامامةِ بل شُک في ايمانهِِ ِ خَذَله الله.

پنځم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي يزيد چي خليفه کيدئ لا فاسق ؤ نوپه دي وجه دده دخلافت انعقاد صحت نه درلودئ يعني لکه چي دجمهورو علماووداقول دئ ماسوی له احنافو.

صاحب داعلاء السنن داعلاءالسنن په دوولسم جلد شپړسوه اواتلسمه صفحه کښي په دي اړه داسي ذکرکړيدي (وحجة الجمهور ان قيامهم ليس بمجرَدِ الفسق بل لما غير من الشرعِ وظاهر من الکفر.

يعني دجمهورو علماوودليل دادئ چي دامام حسين اودابن زبير اودمديني دخلگودريدل په مقابل کښي دبني اميه اوديزيد اودارنگه دتابعينو ديولوی جماعت اودصدراول خروج پرحجاج بن يوسف باندي خالي ددوی دفسق په وجه نه وو بلکي په دي وجه ؤچي دغو ظالمانوپه شرعي احکامو کښي تغير کړئ ؤ اوکفرورڅخه ښکاره سوئ ؤ.

اوهمدارنگه صاحب داعلاء السنن په مذکوره صفحه کښي ذکرکړيدي.

الائمة الذين خرجو على يزيد والحجاج لعلهم ظنوا من انفسهم القدرة على خلعهما لکثرة من بايعهم على ذالک فقدبايع على يد مسلم بن عقيل للامام حسين بن علي عددکثير من اهل کوفه تزيد عدتهم على اربعين الفا. وقدورد في الحديث

�لن يغلب اثنا عشر الفا من قلة اذااِجتمعت کلمتهم� وسئل مالک افيسعنا التخلف عن مجاهدة من بدل الاحکام؟ فقال: انکان معک اثناعشر الفا مثلک لم يسعک التخلف، والا فأنت في سعة منه کما قدمناه في باب الفرار من الزحف،، فلم يکن خروجهم خلاف الأجماع ولاخلاف السنة، ولکن أوتوا من قِبل اصحابهم ، فلم يکونوا کما ظنو االولا مأأملوا لم تکن کلمتهم مجتمعة ولاهمتهم متحدة ، ولم يکونواصادقين فيما أظهروا من الحب لأهل البيت والعزم على الجهاد في الله واقامة دعائم الاسلام کما لايخفي على من مارس التاريخ ووقف على سيرة الشيعة من اهل الکوفة وغيرهم، فالمکرشعارهم والغدر دثارهم والله الموفق .

هم دارنگه صاحب داعلاء السنن په شپړسوه يوويشتمه صفحه کښي ليکلي دي(لاينبغي لمسلم ان يحط على من خرج من السلف الصالح من العترة وغيرهم على ائمة الجور فانهم فعلو ذالک باجتهاد منهم وهم اتقى لِله واطوع

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسنة رسول الله من جماعة ممن جاء بعدهم من اهل العلم ولقد افرطَ بعض اهل العلم كالكراميه ومن وافقهم حتى حكموا بان الحسين السبط رضي الله عنه وارضاه باغ على يزيد بن معاوية فياالله العجب من مقالاتٍ تقشعِر منهاالجلود ويتصدع من سماعها كل جلمود . هكذافي نيل الاوطار عن الفتح ۸۴/۷

خلاصه دمطلب داده چي خروج دامام حسين پريزيد باندي برحق ؤ او يزيد پرباطل باندي ؤ ، لكه چي ديزيد په بيان كښي اودده دقبائحو په تفصيل كښي به انشاء الله نورهم ددي خبري وضاحت درته وكړ سي . والسلام و من الله ا لتوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت امام حسین (رضي الله تعالی عنه) د شهادت بیان

محترمو مسلمانانو ! د کربلا دشهیدانو ، خصوصًا د حضرت امام حسین (رضي الله عنهم) د شهادت بیان چي په هر مسلمان کښي زړه ټوټه ټوټه کوي او هر عاقل انسان مدهوش ګرځوي او په عقل حیرانونکي حیرانتیاکي یې اچوي ، په مفصل ډول و ډېر زیات وخت ته ضرورت لري ، او انشاءالله که له ما سره الهي توفیق په وروسته کښي ملګیري وکړه نو ددې حالاتو او واقعاتو بیان به له � من � څخه تر � الی � ، ټکي په ټکي وکړم ، او دارنګه به د یزیدیانو بې شرمه اقدامات او د یزیدیانو ټول متمردین به نام په نام سره ددوی له خبآئثو بیان کړم .

خو په دې سلسله کښي چي اوس موږ راروانه کړېده د الأهم فالأهم ذکر او بیان په مختصر ډول درته کوم .

محترمو ! د حضرت امام حسین (رضي الله عنه) او دده د خاندان او دده د ملګرو چي کله له یزید سره مقابله شروع سوه او جنګ پیل سو نو په جریان کښ د جنګ اخیر حال ودغي اندازې ته راورسیدئ چي د حضرت علي �اصغر� په شمول ۷۲ نفره د حضرت امام حسین (رض) له خاندان او ملګرو څخه په شهادت ورسیدل ، او یوازي حضرت امام حسین ، امام زین العابدین او دده مبارک د أهل بیت ښځي پاته سولې .

حضرت امام حسین په دغه حالت کښي له خپله مبارکه زړه څخه (چي له سوز او درده څخه ډک ؤ) یوه � آه � تر خوله راوایستله او ددې توان په ده مبارک کښي ختم سو چي له ژړا څخه خپل ځان په قابو کښي راولي ، لکه چي یوه شاعر ددغه حالت انعکاس په دغو بیتو کښي کړئ دئ :

اي دریغـــا ! دیدهء انصاف ګر بینـــا بودي سبط پیغمبر (ص) چرا در کربلا تنها بودي

بـــر غـــریبیي حســـــین درد او بـګریستي حضرت ختم النبیین ګر دران صحرا بودي

کئ توانستي کشیدن تیغ در رویش کسي ګر علي مرتضی با ذوالفقـــار آن جا بودي

فاطمه از حسرت و اندوه آن لـــب تشـنګان جامه بر تن چاک کردي ګر دران غوغا بودي

ګر حسن بودي دران صحراي پر کَرب و بلا از غم و سوزي برادر واله و شـــــیدا بودي.

راویانو ذکر کړیدي چي حضرت امام زین العابدین چي کله د خپل کور مېنه له جنګیالیو څخه خالي ولیدله او یوازي له خپل ځان او له حضرت امام حسین څخه یې بل څوک په نظر کي ورنغئ ، نو سره له دې چي دَی مبارک ډېر بیمار هم ؤ له خیمي څخه دباندي راووتئ او له ناجوړی څخه یې ټول مبارک بدن رېږدیدئ او د یزیدیانو � مردودینو� پر طرف د جنګ و میدان ته روان سو ، دده مبارک پلار حضرت امام حسین چي کله پر ده باندي سترګي ولګیدلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د جنگ و میدان ته روان دئ ، نو په ډېر تلوار د شا له خوا پسي ورغلئ او ږغ يې پر وکړ چي ا ې بچيه ! بيرته راوګرځه ؛ ځکه چي دا يو ته راپاته يې او ستا په سبب به ځما نسل باقي پاته کيږي او ته به د أهل بيت د ټولو امامانو پلار يې او تا زه د خپل ځان وصي ګرځوم او دغه ښځې ټولي به ستا په سایه کښي ساتلي کيږي ، او هغه مخفي علمونه چي تنها او يوازي د أهل بيتو الله (جل جلاله) نصيب کړيدي هغه به هم وتاته په ميراث پاتيږي .

وروسته يې حضرت امام زين العابدين بيرته و خيمې ته راوستئ او په تقوی او په طلب د رضا د الله تعالی سره يې وده ته وصيت وکړ ، او وروسته يې و خپلي مبارکي بي بي � شاربانو� ته وفرمايل چي زما د جنګ اسلحه راکړه ؛ ځکه چي د ټولو ملګريو نوبت تير سو او په شهادت ورسيدل او اوس د يزيديانو مقابله تنها و ماته راپاته سوه ، يو شاعر په دې ارتباط داسي فرمايلي دي :

اینک آمد نوبت من الوداع الوداع اې عترتِ من ! الوداع

دمبدم خواهيد چون ابر بهار ګريه کرد از حسرتِ من الوداع

زود دلهايي شما خواهد شدن سوز ناک از فرقت ِ من الوداع

وروسته حضرت امام حسين خپله مصري مبارکه چوپانه واغوستله او د سرورِ کائنات حضرت محمد (صلوات الله تعالی عليه) مبارکه لنګوټه يې پر سر کړه ، او د حضرت سيدالشهدآء حمزه (رضي الله عنه) سِپر او د حضرت علي (کرم الله وجهه) ذوالفقار يې ورسره واخستئ ، او پر خپل آس باندي (چي ذوالجنان ورته ويل کيدئ) سپور سو او د جنګ د ميدان قصد يې وکړ .

کله چي دَی مبارک روان سو ، نو د أهلِ بيت ټولي ښځې د شا له خوا پسي رواني سوې او د چغو او بغارو په حالت کښي يې وده مبارک ته وويل چي اې حسينه ! موږ و چاته پريږدې او و چاته مو سپارې ؟

حضرت امام حسين ورته وفرمايل چي بيرته وګرځۍ ! تاسي پر الله (جل مجده) باندي سپارم او الله (عز وجل) ځما او ستاسي په ټولو مهماتو کښي وکيل او کارساز دئ ، و کفی بالله وکيلاً .

کله چي امام حسين د جنګ و ميدان ته وررسيدئ نو و يزيديانو � مردودانو� تې اول وار په خطاب کښي يو څو عربي شعرونه وويل ، چي په فارسي ژبه کښي يې يوه شاعر په فارسي شعرو سره په دې ډول ترجمه کړېده :

جد مَن خيرالوری فاضل ترينِ انبيآء است آفتاب ، اوج عزت شمع جمعِ اصفيآء است

منقبتهايي پدر ګر برشمارم دور نيست در درجِ لافـــــتا و بـــــدر برجِ هـــــل اتی است

مادرم خيرالنسآء پرزند خاصِ مصطفی بر کمالِ او کلامِ : بضعة مــــــني ګـــــواه است

وز برادر ګر بپرسي هست شاهداين حسن آن که سبط مصطفی و نور چشمِ مرتضی است

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هست عمم جعفر طیار که اندر باغ خلد دائمن پرواز او تا آشیــــــانِ کــــبریا است

حمزه سَرخیلي شهیدان باشدم عم پدر این چنین اصل و نسب در جمله عالم که را است ؟

ای ستمگاران سنگین دل که اخلاق شما بې وفائي و نفاق و حیله و جور و جفا است

جمله پرزدان و خویشان و عزیزان مرا قتل کردید این چه آئین است و این طغیان که را است ؟

وین زمان بهر هلاک مَن کمر بر بسته اید کشتن من در کدامین مذهب و ملت روا است ؟

تشنه لب رفتند یاران من از پی روم در قیــــامت حـــــضرت حق حاکم ما و شما است.

حاصل دادي چي دمخه ترشروع دجنګ او په جریان کښي دجنګ په مختلفو وارو حضرت امام حسین ویزیدیانوته له فصاحت او بلاغت څخه ډکي دوعظ او نصیحت ويناوي وکړې ،مګرخوددوی بدبختانو، ماده فرستانو اودین فروشانو په زړو کښي یې هیڅ اثرونکړ .

نورالائمة � له امام جاروالله څخه روایت کړئ دئ چي کله حضرت امام حسین قصد دجنګ او د حملې پر یزیدیانو مردودانو باندي وکړ ناڅاپه یو قسم ګرد او غبار پیدا سو چي په نتیجه کښي یې داسي حالت رامنځته سو چي یوه سړي بل سړئ نسواږ لیدلائ ، له دغه حالت سره پیوسته یو هیبتناک شخص ښکاره سو چي پر یوه مَرکَب باندي ناست ؤ او په دغو الفاظو سره یې پر حضرت حسین باندي سلام ووایه :

السلام علیکَ و علی جدکَ و علی ابیک و علی أمِّکَ !

امام حسین ورته وفرمایل چي ته څوک یې ؟

ده ورته وویل چي اې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) بچیه ! زه د پیرانانو سردار یم ، اجازه راکړه چي خپل فوج پر دغو مردودانو باندي په حمله کولو سره امر کړم ، بیت :

دوستان را شاد ګردانم بتوفیق خدائ وین سِتمګاران سرکښ را در اندازم ز پائ

دغه رئیس د پیرانانو � زعفر � نومیدئ ، حضرت حسین اجازه ورنکړه او ورته وې ویل:

جزاک اللهُ خیراً یا زعفر !

لنډه دا چي په یواځي سر امام حسین ډیر کرته له یزیدیانو سره وجنګیدئ او بیا به یو ځل و خپل أهل بیت ته ورغلئ ، اخیر یوه ظالم دَی مبارک پر تندي مبارک باندي په غشي ووشتئ ، ده مبارک غشی له تندي څخه راکش کړ او وینه بې پر سر او مخ باندي موښله او داسي بې ویل چي و حضرت محمد رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ته به په دغه حال کښي ورځم.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده مبارک مخ د يزيديانوپه نيزو ، غشو او تيغ ۷۲ ځايه زخمي سو ، بيت :

سهلُ کاري نيست خون آلِ أحمد(ص) ريختن خاک غم بر فرق پرزند محمد(ص) بيختن

اخير امام حسين د ډيرو زخمو او د بدن د سختي کمزورۍ په وجه پر ځمکه باندي وغورځيدئ ، ټوله مځکه په لړزه کښي راغله او د اسمانو له طرفه څخه چغي او بغاري راپورته سولې ، په دغه حال کښي دوه نامردان چي تيغ او برچه يې په لاس کښي وه او هر يوه ددې کوښښ کاوه چي د حضرت امام حسين (رضي الله عنه) سر مبارک پري کړي چي ددې په بدل کښي بيا د � عبيد الله بن زياد� او د يزيد � عليه اللعنة � له طرفه شاباسی ، بخششي او انعام وګټي .

په دغو دوو نفرو کي يو � سنان بن أنس � او بل � شمر بن ذي الجوشن � نوميدئ ، خو په دوی کښي شمر �ملعون� تر سنان مخکي سو او د امام حسين پر سينه باندي کښينستئ ، حضرت حسين (رض) سترګي مبارکي روښي کړې او وشمر � ملعون � ته يې وکتل او ورته وې ويل چي ته څوک يې ؟

ده ورته وويل چي زه شمر بن ذي الجوشن يم !

امام حسين ورته وفرمايل چي ته خپل مخ راته لوڅ کړه ! شمر چي مخ ورته لوڅ کړ غاښونه يې د خنزير په ډول له خولې څخه راوتلي وه ، امام حسين ورته وفرمايل چي دا يوه نښانه خو صحيح سوه ، بيا يې ورته وويل چي ته دي سينه هم راته لوڅه کړه ! شمر چي سينه لوڅه کړه نو پر سينه باندي يې د برص او پيس يو قسم داغ ؤ ، امام حسين وفرمايل چي دا نښانه هم صحيح سوه ، نن شپه ما رسول الله (صلی الله عليه وسلم) په خوب وليدئ او راته وې ويل چي صبا به د ماپښين د لمانځه پر ټيم ته له ماسره يو ځاۍ کيږې ، او قتلونکۍ ستا به داسي څوک وي چي ته ورته وګورې غاښونه بې د خنزير وي او پر سينه باندي بې د پيس داغ وي .

بيا يې و شمر �ملعون� ته وويل چي شمره دغه کومه ورځ ده ؟ هغه ورته وويل چي د جمعې او عاشوراّء ورځ ده .

بيا يې ورته وويل چي دا کوم ساعت دئ ؟ شمر ورته وويل چي دا د جمعې د لمانځه د خطبې وخت دئ ، نو امام حسين ورته وفرمايل چي په دغه ساعت کښي خطيبان د أمت د نيکه ځما سربيره پر ممبرو باندي خطبې وايي او ځما د نيکه صفتونه کوي او ته له ما سره دا معامله کوې ، اې شمره ! حضرت رسول الله (صلی الله عليه وسلم) خپل مبارک مخ ځما پر سينه او ځيګر باندي ايښئ دئ او ته اوس پر هغه ځاۍ باندي ځما د قتل لپاره ناست يې او رسول الله زه په دغه حلق مچ کړئ يم او ته اوس غواړې چي ځما هغه حلق راپرې کړې ، او په دغه حال کي زه اوس د حضرت زکريا (ع) روح و خپل راسته طرف ته او د حضرت يحيی (ع) روح و خپل چپه طرف ته وينم ، اې شمره ! دوني قدر ماپرېږده چي پر لمانځه باندي کښينم بيا چي څه دي زړه غواړې هغه وکړه .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا شمر (ملعون) ورڅخه لیري سو او حضرت امام حسین په لمانځه شروع وکړه ، کله چي امام حسین پر سجده باندي سو نو شمر (ملعون) دده مبارک سر ورپرې کړ .

په دې وخت کښي په هوا کښي پرشته ګانو او د کربلا په ټولو طرفو کښي جنیانو چغاري او بغاري شروع کړې ، مځکه د الهي غضب په وجه په حرکت کښي راغله ، د هوا په مرغانو کښي چغي ګډي سوې ، ماهیانو له دریابو څخه ځانونه راوایستل او پر مځکه باندي تپیدل ، په دریابو کښي غټي څاپو ګاني او موجونه پیدا سول ، له غرو څخه د غم او درد اوازونه اوریدل کیدل ، چي یوه شاعر دغه ټول په دې ډول تعبیر کړیدي :

اندرین غم نه همین ارض و سما بـګریستند که أهل عالم از ثریا تا ثری بگریستند

آفتاب و ماه و عرش و کرسي و لوح و قلم درغم شاه شهـــــید کـــربلا بگریستند

در هوایـــي آن لب مـــــــحروم از آب فــــرات ماه اندر آب و مرغان در هوا بگریستند

او لیاء گشتند بهر مرتــضی زاري کنان انبـــیاء بر اتفاق مصطفی بگریستند

در قصور جنت الفردوس حــوران سر بسر از براي خاطر خیرالنــــسآء بگریستند.

یو سړئ له هغو مردودانو څخه چي د حضرت امام حسین سر یې و شام ته وړئ (چي ټول پنځوس نفره وه) قصه کوي چي موږ به په دې سفر کښي د امام حسین سر په منځ کښي کښېښووئ او او بیا به دغو ملګرو ځما شراب چښل ، زه به یو څه ګوښه کښېنستم او پټ به مي پر دغه خپل شقاوت او بدبختي باندي ژړل ، یوه شپه دغه ځما ملعون او مردود ملګري د شرابو له چښلو څخه وروسته بیده سول او زه نسوم بیده ، ناڅاپه مي اواز او ژړا واوریدله او هیڅ سړئ مي نه لیدئ چي اسمان ته مي وکتل یوه دروازه د اسمان خلاصه سوه او یوه نوراني خیمه راکښته سوه ، د امام حسین دسر پر برابر په هوا کښي ودریدله او درې نفره راکښته سول او د امام حسین د سر زیارت یې وکړ ، یو سړئ چئ شنه کالي یې اغوستي وو او سپینه لنګوټه یې پر سر وه ځما وسر ته ولاړ ؤ ، ما له هغه څخه پوښتنه وکړه چي دا څوک دي ؟

ده راته وویل چي دایو جبرئیل او بل میکائیل او دریم اسرافیل (علیهم السلام) دئ.

بیا جبریل (ع) و دغي خیمې ته ورغلئ او وې ویل چي : یا صفي الله ! راکښته سه !

نو حضرت آدم ، حرت شیث او حضرت ادریس (علیهم السلام) راکښته سول او د امام حسین دسر زیارت یې وکړ ، بیا جبریل (ع) و خیمې ته ورغلئ او وې ویل چي : یا نجي الله ! راکښته سه !

نو حضرت نوح او سام بن نوح راکښته سول او د حضرت حسین د سر مبارک زیارت یې وکړ ، بیا جبرئیل وویل چي : یا خلیل الله ! راکښته سه !

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو حضرت ابراهیم ، اسماعیل او اسحق (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چي : یا کلیم الله ! راکښته سه !

نو حضرت موسی او هارون (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چي یاروحَ الله ! راکښته سه

نو حضرت عیسی او شمعون (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چي یا حبیب الله ! راکښته سه!

نو حضرت رسول أکرم محمد مصطفی (صلی الله علیه وسلم) سره له صحابه کرامو ، علي ، حسن ، حمزه او جعفر طیار (رضي الله عنهم) راکښته سول او د حضرت امام حسین د سر مبارک زیارت یې وکړ .

په دې اړه نور بیا...

محترمو مسلمانانو ! په دې برخه کښي د حضرت امام حسین (رض) د قیامي ، په مقابل کي د یزید مردود دشرعي حکم په اړه بیان درته کوم ، خو تر دې له مخه د حضرت امام حسین د قبر او دده د سر مبارک په اړه څه بیانوم .

قبر د امام حسین (رضي الله عنه) :

ابن کثیر په � البدایة والنهایة � ج ۸ ص ٦٠١کښي ذکر کړیدي :

و أما قبر الحسین (رض) فقد اشتهر عند کثیر من المتأخرینَ أنه في مَشهَدِ علي ، بمکانٍ منَ الطف عندَ نهرِ کربلا ، فیقالُ إنَّ ذالک المشهد مبنِي علی قبرِه فالله أعلم .

همدارنګه ده ذکر کړیدي چي ابن جریر وغیره ویلي دي چي د حضرت امام حسین د قتلیدلو ځای نامعلومه سوئ دئ او وهیچا ته په دې باره کښي د تعین کوم دلیل نسته ، او ابو نعیم فضل بن دکین به پر هر هغه چا باندي انکار کاوئ چي هغه به ویل چي ما ته د حسین قبر رامعلوم دئ ، او په دې باره کښي ځیني نور قولونه هم سته .

د حضرت حسین (رضي الله عنه) سر مبارک :

ابن کثیر په دې باره کښي داسي ذکر کړیدي چي د أهل تاریخ او د أهل سِیرَ په نزد دا خبره مشهوره ده چي دده مبارک سر ابن زیاد و یزید بن معاویه ته ورولیږئ ، بیا په دې اړه علماوو اختلاف کړئ دئ چي د حضرت امام حسین سر مبارک بیا په کوم ځای کښي ښخ کړسو ، یو قول دادئ چي یزید د امام حسین سر مبارک و عَمرو بن سَعد ته (چي د مدینې منورې والي ؤ د یزید له طرفه) ولیږئ بیا عَمرو دده سر مبارک په بقیع کښي د فاطمة الزهرآء له قبره سره نژدې ښخ کړ .

او بل قول دادئ چي سر مبارک دده د یزید بن معاویه په خزانه کښي پروت ؤ ، بیا د یزید له مرګ څخه وروسته دده سر مبارک په کفن کښي داخل کړ سو او په داخل کښي د � بابُ الفرادیس � د ښار د دِمشق ښخ کړسو چي اوس هغه ځای په مسجد الرأس سره شهرت لري .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او إبن عَساكر په خپل تاريخ كښي ذكر كړيدي چي كله چي د امام حسين سر د يزيد په حضور كښي كيښودل سو نو ده ملعون د ابن زبْعَري دغه شعر ووايه :

ليتَ اشياخي بِبَدرٍ شهِدوا جزَع الخزرجُ مِن وَقعِ الأَصَلِ

بيا يې دده مبارك سر دري ورځي په دِمَشق كي راځړولئ ، بيا يې د اسلحو په خزانو كښي كيښودئ تر څو چي بيا سليمان بن عبدالملك په خپل دور كښي كفن وركړ او خوشبويي يې پر ولګوله او د جنازې لمونځ يې باندي ادا كړ او د مسلمانانو په مقبره كښي يې ښخ كړ .

او يو قول داسي هم راغلئ دئ چي په ٦٦٠ سنه كښي د امام حسين سر مبارك و مصر ته يووړل سو او بيا زيارت پر جوړ كړ سو چي په � تاج الحسين � سره مشهور دئ ، خو دا قول صحيح ندئ (البداية والنهاية) .

خو دلته په يوه بله مسئله هم سر خلاصول پكار دي هغه دا چي د امام حسين د قتل په وجه غمګيني او پريشاني كول په چوكاټ كښي د حدودو د شريعت شرعًا څه حكم لري ؟

ابن كثير په � البداية والنهاية � ج٨ ص ٦٠٠كښي داسي ويلي دي :

فكل مسلمٍ ينبغي له أن يحزنَه قتله رضي الله عنه فإنه مِن سادات المسلمينَ و علمآءَ الصحابَة و إبن بنت رسول اللهِ التي هي أَفضلُ بناته ، وقد كانَ عابدًا و شُجاعًا و سَخيا و لكن لايحسن ما يَفعلُه الشيعة من اظهار الجزَع والحرزن الذي لعل أكثره تسنن و ريآء .

يعني : نو هر مسلمان ته دا ښايي چي د امام حسين په شهادت غمجن سي ؛ ځكه چي دَى د مسلمانانو له سردارانو څخه ؤ او له علماوو د صحابه و څخه ؤ او د رسول (صلى الله عليه وسلم) د هغي لور ځوى ؤ چي تر ټولو لوڼو پر ده مبارك باندي ګرانه وه ، او عابد ، شجاع او سخي ؤ ، مګر خو هغه ډول كارونه ښه ندي كوم چي شيعه ګان يې كوي .

صاحب د تفسير حسيني په �روضة الشهدآء� كښي داسي مضمون ذكر كړئ دئ چي پر دې باندي دلالت كوي چي د عاشورآء او د محرم په لسو ورځو كښي د امام حسين په وجه غم او پريشاني د ډير اجر او بركت سبب ګرځي .

خبرداريئ :

محترمو ! دلسمي برخي بيان چي د شهادت د امام حسين تير سوئ دئ مكمل له �روضة الشهدآء � څخه مأخوذ سوئ دئ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يزيد بن معاويه قبائح او پر ده باندي د لعنت ويلو شرعي حکم

بسمه تعالى !!

محترمو مسلمانانو ! په دې برخه کښې د يزيد په باب ځيني أهم او ضروري داسي تفصيلات درته ذکر کوم چي د أهل السنت والجماعت له عقيدې سره موافق او د أهل السنت د علماؤ له معتبرو کتابو څخه مأخوذ دي .

يزيد په ۲۵هـ او چا ويلي دي چي په ۲٦هـ او چا ويلي دي چي په ۲۸هـ کي پيدا سوئ دئ ، او له خپل پلار معاويه څخه وروسته يې درې کاله او يو څو مياشتي امارت کړئ دئ (کذا في جامع الأصول) .

کوم قبيح او ناروا کارونه چي يزيد کول هغه په دې شرحه دي :

د شرابو چښل ، ارتکاب د زنا ، استحلال د محارمو ، د الله (جل جلاله) د بيتې بې ادبي کول ، د مسجد نبوي بې احترامي کول وغيرها (کذا في النبراس وحاشيته) .

خو دغه ټول کارونه دده و درو عقل حيرانونکو فسادو ته دده (العياذ بالله) لکه عبادت داسي ښکاره کيږي:

اول : په کربلا کښې د حضرت امام حسين (رضي الله تعالى عنه) په شمول دده مبارک د کورنۍ او مخلصينو ۷۳ نفره په داسي ډول په شهادت رسول چي د کافر زړه يې هم نسي برداشتولاۍ ، او بيا د امام حسين سر مبارک پريکول ، بيا دده و حضورته وروړل ، او يا دده مبارک سر د حلقې او مجلس په منځ کي چښل چا و خوا شراب ورته چښل لکه چي تفصيل يې په تيره برخه کښې تير سوئ دئ .

دوهم : کله چي د مدينې منورې خلگ دده په مقابل کښې ودريدل ، نو ده و خپل فوج او عسکرو ته پر مدينه باندي د حملې کولو حکم ورکړ ، او دايې ورته وويل چي درې ورځې مدينه و تاسي ته حلاله ده ، هر څه چي په مدينه کښې کوی درته اجازه ده ، چي په نتيجه کښې يې ۱۰۰۰ ښځې د مدينې د اوسيدونکيو ددوی له زناکارۍ څخه حملداري سوې ، سره له دې چي په مدينه منوره کښې د أصحاب کرامو کورونه هم موجود ول .

دريم : د عبد الله ابن زبير (رضي الله عنه) په مقابل کښې د الله (جل جلاله) پر حرم او کعبه شريفه باندي و خپل فوج ته حکم ورکول او بيا هغه تر سره کول (انظر البداية والنهاية ، تاريخ طبري وغيره) .

پر يزيد باندي د لعنت ويلو د جواز په باب د علماوو او امامانو د أهل السنت والجماعت نظرونه :

محترمو ورو ڼو ! په دې باره کښې د أهل السنت والجماعت د علماؤ نظرونه مختلف دي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خلاصه کښي چي په حنفي فقه کښي خورا معتمد کتاب دئ ، او دارنگه په احياَء العلوم کښي د امام حجة الإسلام ابو حامد غزالي داسي ذکر دي چي پر يزيد باندي او دارنگه پر حجاج بن يوسف باندي لعنت ويل روا ندي ؛ ځکه چي نبي (صلى الله عليه وسلم) پر هغو خلگو باندي له لعنت ويلو څخه منع کړېده کوم چي لمونځونه کوي او له أهل قبلي څخه وي.

او ځينو علماوو د أهل السنت ، لکه امام ابن الجوزي ، امام أحمد بن حنبل ، قاضي ابو يعلى وغيره بيا په دي نظر دي چي على الإطلاق پر يزيد � ملعون� باندي لعنت ويل جائز دي .

امام ابن جوزي په دې باره کښي مستقل کتاب جور کړئ دئ او په دې نامه سره يې مسمى کړئ دئ : الرد على المتعصب العنيد المانع عن ذم يزيد .

او امام أحمد بن حنبل (رح) بيا په دې آيت سره دليل نيولئ دئ چي الله (عز وجل) فرمايلي دي :

فهل عسيتم إن توليتم أن تُفسدوا في الأرض و تقطعوا أرحامكم الئک الذين لعنهم الله .

او قاضي ابو يعلى په دې مبارک حديث دليل نيولئ دئ چي ر سول (عليه الصلوة والسلام) فرمايلي دي :

مَن أخافَ أهلَ المدينةِ أخافَه اللهُ و عليه لعنة الله والملئکة و الناس اجمعين .

)انظر النبراسَ و لمزيد التفصيل البداية والنهاية ج ٨ . (

او علامة التفتازاني (رحمه الله تعالى) په شرح العقايد کښي د � قول فيصل � په ډول داسي فرمايلي دي :

و الحق أن الرضا يزيد بقتل الحسين (رض) و استبشاره بذلک و إهانته أهل بيت النبي (صلى الله عليه وسلم) مما تواتر معناه و إن کان تفاصيله احادًا ، فنحن لا نتوقف في شانه بل نتوقف في ايمانه ، لعنة الله عليه و على انصاره و على أعوانه .

البته د أحنافو د علماوو ميلان و دي طرف ته دئ چي پر يزيد باندي بايد لعنت ونکړ سي ، لکه چي د خلاصي خبر درته ذکر سوه .

په � رشيد بيان � کښي لا هم داسي راځي :

لعنت مکره پر يزيد چي له رفضه شي بعيد

صاحب د نبراس په ص۵۵۴ کښي په دي اړه خورا په زړه پوري تحقيق کړئ دئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن تيمية په خپله فتاوى کښي ذکر کړيدي چي د يزيد په اړه خلگ درې ډلي دي : يوه ډله يې کافر بولي ، بله ډله يې فاسق او فاجر بولي او بله ډله يې تر حضرت أبوبکر هم بهتر بولي ، خو صحيح خبره داده چي د مابين په قول عمل وکړ سي .

)والسلام و من الله التوفيق ، و هذا اخير ما اردناه بمناسبة المحرم الحرام و شهدآء کربلا ، ونسأل اللهَ أجره و ثوابه وبرکاته(

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library